

Değerli misafirlerimiz,

Türkçe'nin başkentine hoş geldiniz. Karaman, TÜRKSOY ve Türk Dünyası Mühendisler ve Mimarlar Birliği'nin müşterek teklifleriyle Haziran/ 2009 yılında Türk Dili Konuşan Ülkeler Daimi Dil ve Kültür Başkenti unvanını kazanmıştır. Bir şehri sevmek o şehrin zenginliklerini bilmekle ve o şehrin kültürünü iyi anlamakla mümkündür. Bir şehri sevmek o şehri iyi tanımakla mümkündür. Dünyaya hoşgörüyü ve kardeşlik duygularını aşılayan Hazret-i Mevlana Celâleddin-i Rumi'nin annesi Mümine Hatun'un ebedi dinlenmeye vardığı şehirdir Karaman. Dizeleri ile dünyaya ışık saçan, tüm insanlığa “Gelin Tanış Olalım” dizeleriyle haykıran sevgi ve barışın elçisi Hazret-i Yunus Emre'nin memleketi olan nadide bir kenttir burası. “Bu günden sonra divanda, dergâhta, bargâhta, mecliste ve meydanda Türkçeden başka dil kullanılmaya!” diyen Karamanoğlu Mehmet Bey ‘in şehridir Karaman.

Tarih sahnesinde önemli rol alan bu kadim kentin, meydanlarında, parklarında, cadde ve sokaklarında dolaşmak, ibadethanelerini görmek, size huzur verecek, sizi yeni keşiflerle dolu esrarlı bir yolculuğa çıkaracaktır.

Hız. Mevlâna'nın engin kardeşlik ve hoşgörüsünün mayalandığı ana kucağına, Hız. Yunus Emre'nin sevgi ve barış dilinin burcu burcu tıttığı ocağına, Karamanoğlu Mehmet Bey'in “Türkçeden başka dil kullanılmaya” dediği otağına, Karaman'a hoş geldiniz.

MADER-İ MEVLANA (AKTEKKE) CAMİ

Mader-i Mevlana Cami, Tahsin Ünal Mahallesinde, Süleyman Bey Hamamı, derviş hücreleri, hazire (mezarlık) ve içerisindeki türbe olmak üzere bir külliye olarak yapılmıştır. Halk arasında Aktekke olarak bilinen caminin, içerisinde Mevlânâ'nın annesi Mümine Hatun'un türbesinin bulunması nedeniyle Mader-i Mevlâna Camii denilmektedir. Cami'nin taç kapısındaki kitabesine göre 1370 yılında Karamanoğlu Beyliği'nden Halil oğlu Alaeddin Bey tarafından yaptırılmıştır.

Cami kesme taştan yapılmış, tek kubbeli ve üç bölümlü son cemaat mahallinden oluşmaktadır. Yapının kuzey doğusunda tek şerefeli bir minaresi vardır. Girişin üst kısmında kadınlar mahfili bulunuyor. Sonraki dönemde caminin doğu bölümüne Mevlânâ'nın annesi Mümine Hatun, eşi, kardeşi Alaeddin ve Karamanoğlu Seyfeddin Süleyman Bey'in mezarı da olmak üzere 21 adet mezar bulunmaktadır. Türbe bölümünden dolayı mihrap batıya kaydırılmıştır. Avluda doğu-batı yönünde uzanan 7 adet Derviş Hücresi bulunmaktadır.

Caminin mihrap ve minberi mermerden yapılmıştır. Süsleme unsuru olarak mihrap ve minber de mukarnaslar kullanılmış ayrıca caminin içinde Osmanlı Klasik Dönemini yansıtan kalem işleri görülmektedir. Bu süsleme unsurları; zencerek, rumi, palmet ve hatayiden oluşan motifler yoğun olarak kullanılmıştır. Caminin taç kapısının üzerinde çiçekler arasında Mevlevi Sikkisi yer almaktadır.

Hiz. Mevlâna Celaleddin Rûmi, ailesi ile birlikte babası Sultanü'l Ülema lakaplı Sultan Bahaeddin Veled'in aldığı manevi emir ile Anadolu'ya doğru yolculuğa çıkmıştır. 1222 yılında Larende'ye (Karaman) gelerek buraya yerleşmiştir. Karaman'da 7 yıl geçiren Hiz. Mevlânâ'nın annesi Mümine Hatun burada vefat etmiştir. Hiz. Mevlânâ'nın annesinden kısa bir süre sonra da ağabeyi Muhammed Alaeddin vefat etmiştir. Mümine Hatun ve Muhammed Alâeddin Karaman'da kendileri adına yaptırılan medreseye defnedilmiştir.

MADER-I MEVLANA (AKTEKKE) MOSQUE (MOSQUE OF MAWLANA'S MOTHER)

Mader-i Mevlana Mosque was built as a part of a social complex, consisting of Süleyman Bey Hamamı, Dervish cells, the cemetery (graveyard) and the shrine in it in Tahsin Ünal Quarter. The Mosque, known as Aktekke by the public, is called The Mosques of Mawlana's Mother because of hosting the thomb of Mawlana's Mother Mümine Hatun. According to the inscription on the mosque's crown gate, it was built Alaeddin Bey, the son of Halil of Karamanoğlu Beyliği (Principality) in the year 1370.

The mosque was built of cut stone, and consists of a single-domed and three sections of narthexes. The structure has a minaret with a single minaret balcony in the North East side. In the upper section of the entrance is the women's gathering hall. In the later periods, 21 tombs, including tombs of Mawlana's Mother Mümine Hatun, his wife, his brother Alaeddin and the Karamanoğlu Seyfettin Süleyman Bey have been placed in the eastern section of the mosque. The niche of the mosque (mihrab) has been shifted to the west because the tombs section. There are 7 Dervish Cells extending in an East-West direction of the courtyard. The mosque's mihrab and minbar (pulpit) are built of marble. Stalactites have been used as decoration elements in the mihrab and minbar and in addition, hand-carved works, reflecting the classical Ottoman Period can be seen. In those decoration elements; motifs consisting of guilloche, rumi patterns, palmetto and hatai have been used densely. Over the crown gate of the mosque, the conical hat of mevlevi is placed among flowers.

Mevlana Celaleddin Rûmi, together with his family set out on a journey to Anatolia upon the spiritual order received by his father Sultan Bahaeddin Veled, who was called as Sultanü'l Ülema (Sultan of the Scholars). He came to Larende (Karaman) in the year 1222 and settled here. Mawlana spent seven years in Karaman and his mother Mümine Hatun died here. Shortly after the death of Mawlana's Mother, his brother Muhammad Alaeddin died, too. Mümine Hatun and Muhammad Alaeddin had been buried in the madrasah which was built in their names in Karaman.

YUNUS EMRE CAMİİ VE TÜRBESİ

Karamanoğlu Beyliği Dönemi eseri olan yapı Kirişçi Baba diye bilinen İsmail oğlu Yunus Emre tarafından yaptırılmıştır. Ünlü Türk Düşünürü Yunus Emre'nin Türbesinin de bulunduğu cami, Kirişçi Mahallesinde bulunmaktadır.

Caminin kesin yapılış tarihi bilinmemekle birlikte yapıda bulunan mezar taşında (H.784 Rabiulahirinin 17. Günü) 30 Haziran 1382 tarihi görülmekte olup, caminin bu tarihten önce yapıldığı düşünülmektedir. Keme taştan yapılan cami, önünde beş kubbeli bir son cemaat mahalli olan, batısındaki türbe mekânıyla bütünleşmiş, minareli bir yapıdır.

Zaman içinde çeşitli onarımlar gören cami orijinal halini kaybetmişse de son yapılan onarımla ilk haline yakın hale getirilerek ibadete açılmıştır. Caminin üst örtüsü yakın döneme kadar kare piramidal külahla örtülüken, bugün bu külah sökülmiş ve dışta tamburlu bir kubbe ile örtülmüştür. Yapı bütünüyle sade işçiliktir. İçte süs yalnız, alçı mihrabın mukarnaslarında ve köşeliklerinde kalmıştır. Köşelikler, iri rumi ve palmetlerle süslenmiş, mukarnas dilimlerinde ise yazı, rumi ve palmet motifleri görülmektedir.

Caminin batısında dikkörtgen planlı ve üzeri beşik tonoz ile örtülü türbe bölümü yer almaktadır. Türbe zeminden biraz daha yüksek yapılmıştır. Altında cenazelik katı yoktur. Türbenin içinde dört adet üçgen taş sanduka bulunmaktadır. Kapıya göre sonda olan sandukanın Yunus Emre'ye ikinci sandukanın Tapduk Emre'ye, üçüncü sandukanın Yunus Emre'nin oğluna ve dördüncü sandukanın da kızına ait olduğu düşünülmektedir.

Ülkemizde birçok yerde Yunus Emre'ye ait olduğu söylenen mezar ve türbeler olmakla birlikte son yıllarda yapılan çalışmalarda Yunus Emre'nin atalarının Horasan'dan gelerek Karaman topraklarına yerleştiği anlaşılmıştır.

MOSQUE and MAUSOLEUM of YUNUS EMRE

The construction, which is an architectural work from the Period of Karamanoğlu Principality had been ordered by Yunus Emre, son of İsmail, known as Stringer Father. The mosque, where the tomb of the famous Turkish thinker Yunus Emre is adjacent, too, is located in Kirişçi Quarter. Though the exact construction date of the mosque is not known, the date of June 30 date of 1382 (784 Rabiulahirinin 17. Day) can be recognized on the gravestone and the mosque is thought to be built before this date. The mosque, built of cut stone is a combined structure with its five domed narthexes in front and the shrine to the West and its minaret. Having lost its original structure due to a variety of restorations within the course of time, the mosque has been restored closely to its first version recently and opened for service. Though the superstructure of the mosque was covered with a square pyramidal cone until recently, today this cone has been moved away and it is covered with a dome externally. The structure is surrounded entirely with simple labor. The internal ornaments are left only in the stalactites of the gypsum mihrab and corners. The corners are decorated with big rumi and palmettos, whereas there are writings, rumi and palmetto motifs in the stalactites.

To the West of the mosque, the rectangular shrine section, covered by a barrel vault. The shrine was built a little higher from the ground. There is no funeral floor under it. There are four triangle-stone sarcophagus in the Tomb. It is thought that the last sarcophagus from the entrance belongs to Yunus Emre; the second sarcophagus belongs to Tapduk Emre; the third sarcophagus belongs to Yunus Emre's son and fourth sarcophagus belongings to Yunus Emre's daughter. Despite it is said there are many tombs and shrines in many places in our country which is said to belong to Yunus Emre, it has been understood from recent studies that Yunus Emre's ancestors emigrated from Khorasan and settled in the territory of Karaman.

İBRAHİM BEY İMARETİ (İMARET CAMİ)

Karamanın 15. yüzyıldaki sosyal yaşantısına ışık tutacak eserlerden bir tanesi de İmaret Camisidir. Kitabesine göre (H. 836) M.1432 yılında Karamanoğlu II. İbrahim Bey tarafından yaptırılmıştır.

Cami 2 katlı, kapalı avlulu ve 4 eyvanlıdır. Kesme taştan yapılan cami, merkezi bir kubbe ile örtülüdür. Caminin orijinal mihrabı çini sanatının güzel örneklerindendir. Yapının dikkat çeken özelliklerinden birisi muhteşem kapısı ve minaresidir. Eşsiz bir ahşap işçiliği ile bezenmiş çift kanatlı büyük kapının ustası İlyas oğlu Hacı Ömer'dir. Kapı oymacılık sanatının güzel örneklerindendir. Bu kapıda geometrik bitkisel motifler, aslan, grifon ve insan figürü bulunmaktadır. Kapının kanatların birisinde güzel bir yazı stili ile "Kapımız açıktır giriniz" diğer kanatta ise "Malımız mubahtır yiyiniz" ifadesi yer almış ve bu ifade şehrin sloganı haline gelmiştir. Kapının orijinali sergilenmek ve korunmak üzere İstanbul Türk ve İslâm Eserleri Müzesine götürülmüştür. Kapının kopyası ise Karamanlı ustalar tarafından yapılarak yerine monte edilmiştir. Caminin minaresi kabartma ve oyma bilezikler, bunların arasında renkli taş ve çini motiflerle süslenmiştir.

Üzeri külahlâ örtülü olan İbrahim Bey'in Türbesi Caminin batısında yer alır. Külâhın üzerinde asırlardır var olan ve göç mevsimi ile gelen leylek ailesine mesken olan leylek yuvası şehrin uğuru sayılır.

Ayrıca Külliye içinde sağlık ve barınma hizmetleri de verilmekte, medresesinde ise eğitim faaliyetleri sürdürülmekte idi. Daha sonra İbrahim Bey'in vefatından sonra bir türbe eklenerek İbrahim Bey buraya defnedilmiştir. Türbenin kuzeyinde ise kesme taştan zengin süslemelerle bezeli bir çeşme yer almaktadır.

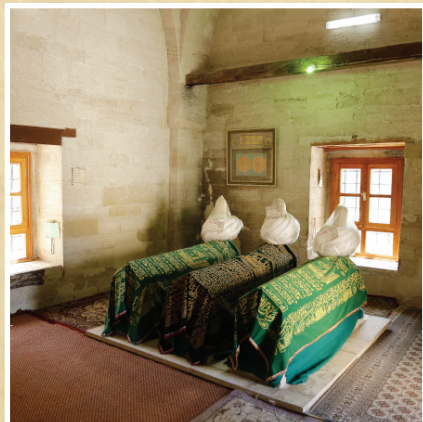
ALMSHOUSE OF İBRAHİM BEY (İMARET MOSQUE)

Another of the buildings to shed a light on the social life of the 15th Century is İmaret Mosque. According to its inscription, it was ordered to be built by Karamanoğlu İbrahim Bey II (h. 836) m. 1432..

The mosque has 2-storeys, indoor courtyard and 4 iwan. A central dome covers the mosque, which was built of cut stone. The original mihrab of the mosque is one of the most beautiful examples of tile art. One of the prominent features of the building, attracting attention, is its magnificent gate and minarets. The master of the bip-lane main gate, which is decorated with a unique woodwork is Hacı Ömer, the son of İlyas. It is one of the beautiful examples of the art of door carving. There are geometric floral motifs, lions, gryphons, and the human figures on the door. On one of the wings of the door with a beautiful writing style, it is said "our door is open, come in" and on the other wing it said "our crop is licit, eat it" and that statement has become the slogan of the city. The original gate has been taken to the İstanbul Turkish and Islamic Arts Museum to protect and exhibit. The gate has been copied and mounted in its place by the master artisans of Karaman. The minaret of the mosque is decorated with embossed and carved bracelets, and colorful stone and tile motifs in between them.

The tomb of İbrahim Bey, which is covered by a cone, is located in the west of the mosque. The stork's nest, being there on the cone for many centuries and host the stork family coming in migration season, is considered as the luck of the city.

Also health and housing services used to be provided in the complex and educational activities were carried on in the Madrasah. Later, after the death of İbrahim Bey, a shrine had been added and İbrahim Bey was buried here. To the North of the shrine is a richly adorned fountain of cut stone.

HACİBEYLER CAMİ

Hacı Beyler Cami, Aktekke Meydanını çevreleyen, Mader-i Mevlana Cami, Süleyman Bey Hamamı, Hatuniye Medresesi gibi yapılarla birlikte Karaman'ın tarihi ve kültürel merkezini oluşturmaktadır. Karamanoğulları Beyliği Döneminde, Mısır Sultanı En-Nasır'ın Valisi Büyük Emir Seyfeddin Hacıbeyler tarafından (H.757) M.1356 yılında yaptırılmış ve camiye bu nedenle Hacıbeyler Camisi denmiştir. Caminin kitabesi yapım ve tamir tarihleri hakkında bilgiler içermektedir. Buna göre ilk onarımı (H. 902) M.1496 yılında yapılmış olup onarım kitabesinde isim belirtilmemiştir.

Cami ilk bakışta mükemmel bir taş işçiliği ile bezenmiş taç kapısı ile dikkat çeker. Yapı küfe tipi planlı ve 3 sahınlıdır. Tavan yığma ayaklar üzerine ahşap kirişlemeli düz dam şeklindedir. Üst örtüsü kırma çatılı ve kiremit kaplıdır. Cami tamamı ile kesme taştan inşa edilmiştir. Çatıyı tutan kesme taştan yığma ayaklar sivri kemerlidir. Taç kapısındaki taş işçiliği dikkat çekicidir. Beyaz mermer malzemeli kitabenin etrafı, burmalı bir silme ile çevrelenmiştir. Kitabe bölümünün altında kalan kısımlar rumi ve palmet motiflerle bezenmiştir. Taç kapiya profilli silmelerle bir hareketlilik kazandırılmıştır.

Cami 1903 yılında yol açmak amacıyla yıktırılarak bugünkü yerine taşınmıştır. Yapı 1951 yılında onarılarak, İl Halk Kütüphanesine dönüştürülmüş ise de, 1989 yılında kütüphanenin başka bir yere taşınması ile yine cami olarak ibadete açılmıştır. Camiye 2000 yılında bir de tek şerefeli minare ilave edilmiştir. Cami günümüzde ibadete açıktır. Bulunduğu konum itibarı ile şehre önemli ölçüde bir güzellik katmaktadır.

HACİBEYLER MOSQUE

Hacıbeyler Mosque, together with the surrounding buildings such as Mader-i Mevlana Mosque, Hatuniye Madrasah, Süleyman Bey Hamamı, constitutes the historic and cultural centre of Karaman. It was built during the period of Karamanid Principality by the order of Grand Emir Seyfeddin Hacıbeyler, who was the governor of the Sultan of Egypt in (H. 757) M. 1356 and therefore it was named as Hacıbeyler Mosque. The epitaph of the mosque contains information about construction and repairing dates. Accordingly, the first repair was in (H. 902) M. 1496 but the inscription does not specify a name.

At first glance, the mosque draws the attention with its Crown gate, which is adorned with a perfect stonework. The building has basket-type plan and 3 naves. The flat roof has been built on masonry dam with wooden joisting. The superstructure is with hipped roof and covered with tiles. The mosque was entirely built of cut stone. The masonry dam of cut stone, holding the roof have a pointed arch. The stonework on the crown gate is remarkable. The inscription on the white marble is surrounded by a twisted molding. The remaining portions under the inscription are adorned with rumi and palmetto motifs. The crown gate has been brought mobility with the profiled moldings.

The mosque was demolished and moved to its present location in 1903 for the construction of a road. Although the building was restored and converted into Provincial Public Library in 1951, it has been reopened for prayer as a mosque again in 1989, when the library has been moved to another place. The mosque has been also added minaret with a single balcony in 2000. Today, the mosque is open for prayers. Currently it adds a significant beauty to the city due to its location.

ERMENEK ULU CAMİ

Karamanın Ermenek ilçesindeki Ulu Cami, Karamanoğlu Mahmut Bey tarafından 1302 yılında yaptırılmıştır. Caminin yapım ve onarımları ile ilgili 4 kitabesi bulunmakta olup, kitabeleri iyi korunmuştur. Yapı da bulunan kitabelere göre farklı dönemlerde olmak üzere üç kere onarım geçirmiştir. Caminin mimarı bilinmemekle birlikte (H.950) M.1543 yılında onarımı yapan ustanın Haza Amel-i Muhammed olduğu kitabeden anlaşılmaktadır.

Cami eğimli bir arazi üzerine kesme taştan inşa edilmiştir. Güney cephenin batı bölümünde iki sivri kemer açıklığı ile giriş revakı bulunmaktadır. Giriş kapısında çok güzel hat örnekleri vardır. Caminin ana girişine batısındaki küçük avlusuna açılan sonradan ilave edilen revakından geçilerek ulaşılır. Cami mihrap duvarına paralel üç sahınlı olarak yapılmıştır. Sahınlar birbirinden iki destek sırası ile ayrılmıştır. Her destek sırasında altı adet kareye yakın dikdörtgen kesitli ayak ve bunların üzerinde yedi sivri kemer bulunmaktadır. Kible yönündeki 1. sahnı destek ayakları hizasında bir sekiyle yükseltilmiştir. Caminin kuzey sahnı üzerinde bir mahfil katı bulunmaktadır. Minaresi giriş revakının güneyinde ve ahşaptandır.

Mahfil katının alınlıkları ahşap geometrik oymalarla hareketlendirilmiş ve boya işçiliği ile süslenmiştir. Tavan kaplamalarında, mahfil ve minaresinde ahşap kullanılmıştır. Caminin minberi de ahşap sanatına güzel bir örnektir. Korkulukları çiçek desenleri ve spiral motiflerle işlenmiştir. Caminin mihrabı geometrik motiflerle alçıdan yapılmış ve yer yer çini izleri taşımaktadır.

ERMENEK GRAND MOSQUE

The Grand Mosque in the Ermenek County of Karaman was ordered to be built by Karamanoğlu Mahmut Bey in 1302. The mosque has four inscriptions about the construction and restorations of the building, they are well preserved. According to the inscriptions, it was restored three times in different periods. Despite the architect of the mosque is not known, it is understood from the inscription that the master, who restored the building (H. 950) M. 1543 was Haza Amel-i Muhammed.

The mosque was built of cut stone on a sloping terrain. In the western part of the southern side, there is the entrance with two pointed arches. There are very beautiful examples of calligraphy on the entrance gate. The main entrance of the mosque is accessed through the loggia, which was added later and opens to the small courtyard. The mosque has been built with three naves parallel to the wall of the mihrab. The naves are separated from each other by two lines of support. There are seven pointed arches on six, almost square, rectangular support feet in each support line. The first nave in Qiblah direction has been raised with a bench at the level of the support feet. There is a gathering place floor over the northern nave of the mosque. The Minaret is to the South of the entrance portico and made of wood.

The pediments of the gathering place floor have been mobilized by carved geometric wood and decorated with paint crafting. Wood was used for the coverings of the ceiling, Minaret and gathering place. Also the mihrab of the mosque is good example of wood art. Railings have been adorned with floral patterns and spiral motifs. The mosque's mihrab is made of gypsum with geometric motifs and tile marks.

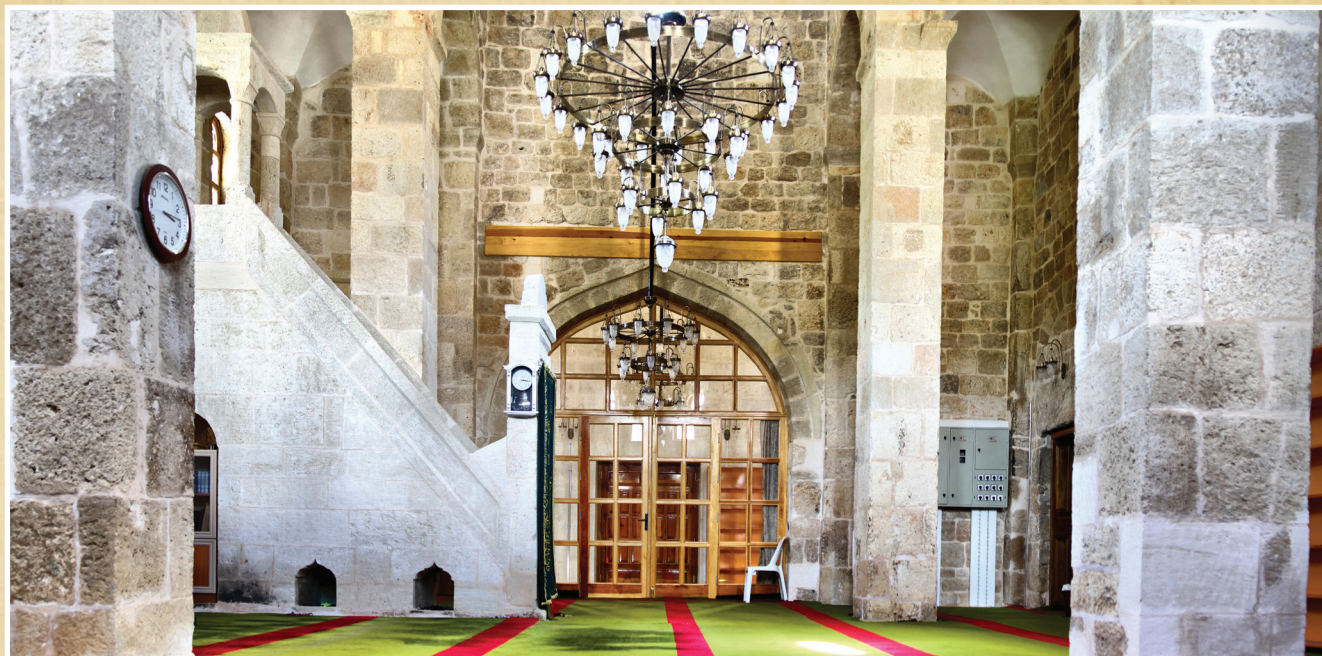
FİSANDON CAMİ

Karamanın yakın köylerinden eski adı Fisandon olan Dereköy Köyünde yer almaktadır. Büyük bir kaya kütleşi üzerine inşa edilmiştir. İnşa tarihi kesin olarak bilinmeyen yapı 9. – 10. Yüzyıllara, Bizans Dönemine tarihlendirilmektedir. Kesme taştan Yunan Haçı planında yapılan kilise 16. yüzyılda Karaman Beylerbeyi Sinan Paşa tarafından camiye dönüştürülmüştür. Haç planlı yapıda haçın kolları üzeri beşik, aralarda kalan köşe hücreleri ise çapraz tonozlarla örtülmüştür. Ortasında bir kubbe bulunan yapının dış yüzeyleri, bazıları kör, bazılarının içlerinde pencereler açılmış dizi halindeki kemerlerle hareketlendirilmiştir. Kilisenin apsis bölümü yarım daire olarak dışa taşırılmıştır. Beşik tonozlu nartheksi yok olmuştur. Kilisenin Camiye dönüştürülmesi esnasında bir minare ve giriş bölümü eklenmiş, bu eklemeler yapı bütünlüğüne uygun yapılmıştır. Cami günümüzde ibadete açıktır.

FISANDON MOSQUE

It is located in the Dereköy Village, which was called Fisandon in the past and one of the villages in the vicinity of Karaman. It was built on a huge rock mass. The exact date of construction is unknown but it is dated to 9th– 10th Centuries, i.e the Byzantine Era. The Church, which was built of cut stone in Greek cross plan, was converted into a mosque by the Karaman Beylerbeyi, Sinan Pasha in 16th Century. In the cross-shaped structure, the upper parts of the arms of the cross are covered by headstocks and the corner cells in the middle are covered by cross-vaults. The external surfaces of the building, having dome in the middle, have been mobilized through the arches in a serial where some of them are blind and in some of them there are windows. The apse part of the Church has been effused in a semicircular shape. Barrel vaulted narthex is extinguished. During the conversion of the Church into a Mosque, a minaret and an entrance section have been added; these additions have been made suitable for the integrity of the structure. Today, the mosque is open for prayer.

BİNBİR KİLİSE

Karaman'ın kuzeyinde yer alan ve volkanik bir dağ olan Karadağ üzerinde orta çağ Bizans sanatını yansıtan birçok kalıntı vardır. Bu kalıntılar Madenşehir Öreni, Yukarı Ören ve Değle Öreni adıyla bilinen yerlerde yoğunluk gösterir. Yöre halkı arasında Binbir kilise olarak bilinir.

Bölgedeki yapıların tarihsel süreç içerisindeki başlangıç ve bitiş tarihleri kesin olarak bilinmemekle birlikte Bizans Dönemi yerleşkesi 4. – 9. yüzyıllar arasına tarihlenmektedir. Ancak Karadağ Hititler tarafından kutsal kabul edilmiş bir dağ olup, onlara ait hiyeroglif yazıt ve Roma Dönemine ait yapılarında görülmesiyle daha öncede yerleşim gördüğünü söylemek mümkündür.

Binbir kilise yapıları düzgün kesme taşlarla ve kireç harcı ile inşa edilmişlerdir. Binbir kilisede dini yapıların çokluğu dikkat çekicidir. Bu bölgede 40'tan fazla kilise, kaleler, mezar anıtları, sivil ve askeri mekânlar ile antik havuz bulunmaktadır. Esasen Karadağ'ın bu yüksek kesimlerinin dışında ovaya yakın olan bölümlerinde de birçok örenyeri kalıntılarının olması, bölgenin antik çağda ne denli rağbet gördüğünü de göstermesi açısından önemlidir.

Karaman Müze Müdürlüğü tarafından 2014 yılından beri yapılan kazı çalışmaları sonucunda 31, 32 nolu bazilikal planlı kiliseler ve mausoleum gün yüzüne çıkarılmıştır.

Karadağ'da yer alan Binbir kilise yapıları, Hristiyanlığın Anadolu'daki inanç merkezi olması açısından önemli bir yere sahip olduğu anlaşılmaktadır.

THOUSAND AND ONE CHURCHES

There are plenty of ruins, reflecting the medieval Byzantine art on Karadağ, which is located in the North of Karaman and a volcanic mountain. Those ruins are accumulated in the places known as Madenşehir Öreni, Yukarı Ören and Değle Ören. They are known as the thousand and one churches among the local people.

The starting and ending dates of the structures in the area within the course of history is not known, however the settlement in the Byzantine Period is dated between 4th and 9th centuries. Furthermore, Karadağ is a mountain that was considered as sacred by the Hittites, and because of their hieroglyphic inscriptions and buildings from the Roman Period, it is possible to say that it was a settlement area in those times, too.

The thousand and one churches are built of smoothly cut stones and lime mortar. The multitude of religious structures in the thousand and one churches is noteworthy. There are more than 40 churches, castles, grave monuments, ancient civil and military places and pools in this region. Essentially, besides the higher parts of Karadağ, there are also many other ruins near the plane, indicating how popular was the region in ancient times.

As a result of archeological excavation works carried out by Karaman Museum Directorate since 2014, the Basilica Churches numbered 31, 32 and the mausoleum have been brought to light.

It is obvious that the structures of the Thousand and One Churches on Karadağ were an important place for the Christianity in terms of Central Anatolia.

DERBE

Derbe, Karaman'ın Ekinözü köyünün 3 km. kuzeyinde yer almaktadır. Günümüzden 8 bin yıl öncesine ait kalıntıların ele geçtiği höyükte, Bronz çağı, Hellenistik, Roma ve Bizans Dönemlerine ait seramik parçaları ele geçmiştir. Höyük üzerine, Hellenistik Dönemde kurulan Derbe kenti, MÖ 129 yılında Roma hâkimiyetine girmiştir. 1958 yılında höyük yakınında ele geçen 15 satırlık yazıtta, MS 157, Derbe halkından, Roma İmparatoru Antoninus Pius, yerel yönetici ve rahip ismi geçmektedir.

Hristiyanlığın ilk yıllarında Piskopusluk merkezi olan Derbe İncil'de kutsal kabul edilen şehirlerden birisidir. Derbe, Hz. İsa'nın havarilerinden Pavlus ve Barnabas tarafından MS 47-49 ve 53 yıllarında üç kez ziyaret edilmiştir. Anadolu'da Hristiyanlığın yayılmasında önemli bir merkez olmuştur. Çünkü Paulus ve Barnabas ilk ziyaretlerinde Kıbrıs, Aspendos, Yalvaç, Konya, Lystra (Hatunsaray) ve Derbe yolunu izlemişlerdir. Bu ilk ziyaretlerinde Konya ve Lystra'da iyi karşılanmayan ve kısa sürede bu kentlerden ayrılmak zorunda kalan Pavlus ve Barnabas Derbe'de çok iyi karşılanmış, uzun süren vaazlar vermiş ve birçok taraftar kazanmışlardır. Ayrıca Anadolu'da ve Suriye'de Hristiyanlığın hızlı bir şekilde yayılmasında aziz Pavlus'un büyük etkisi olmuştur.

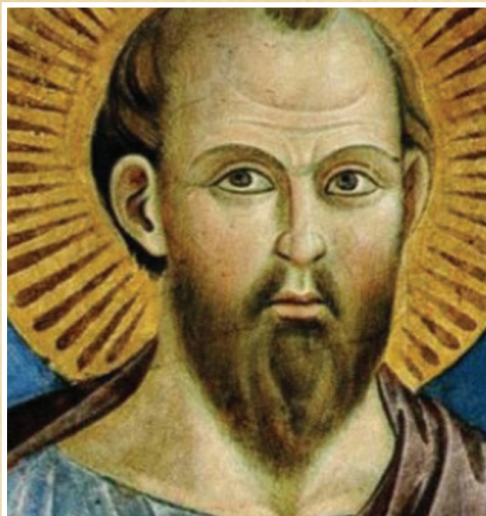
Karaman Müze Müdürlüğü tarafından 2013 yılında yapılan arkeolojik kazı sonucunda 9. Y.y ait köy yerleşmesi ortaya çıkarılmıştır.

DERBE

Derbe is located 3 km north of the Ekinözü village in Karaman. In the hill, where ruins of eight thousand years ago were found, remainings pottery pieces from of Bronze Age Hellenistic, Roman and Byzantine Periods have been found. The City of Derbe, founded on the mound in Hellenistic Period fell under the Rome sovereignty in 129 BC. In the 15-line inscription uncovered near the mound in 1958, the names of the Roman Emperor Antoninus Pius in 157 AD, who was a native of Derbe, some local administrators and priests are mentioned.

Being a bishopric center in the early years of Christianity, Derbe is one of sacred cities according to the Bible. Derbe was visited by Paulus and Barnabas, the Apostles of Jesus three times between the years 47-49 and 53 AD. It was an important center in spreading Christianity in Anatolia. Because Paulus and Barnabas followed the route of Cyprus, Aspendos, Yalvaç, Konya, Lystra (today Hatunsaray) and Derbe during their first visit. Being not welcomed in Konya and Lystra forced to leave those cities as soon they arrived during this first visit, Paulus and Barnabas were hosted very well in Derbe and delivered long sermons and gained many fans. Moreover, St. Paulus had a very big influence in expanding Christianity in Anatolia and Syria.

As a result of the archaeological excavations carried out by Karaman Museum Directorate in 2013, a village settlement in the 9th Century was uncovered.

ÇEŞMELİ KİLİSE

Topucak Mahallesinde yer alan Çeşmeli Kilise, hristiyanlık açısından bölgenin ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Uzunlamasına üç nefli olan yapı, kesme taşla inşa edilmiş ve iki sıra yassı sütun dizisinin üzerine yarım daire kemerler atılmıştır. Yapının üzeri içten beşik tonoz ile dıştan ise beşik çatı ile kapatılmıştır. Apsisin sağında ve solunda kiliseye bitişik ve içten geçilebilen iki mekân vardır. Bu mekânlardan birisi, bir vaftiz şapeli olmalıdır. Kilisenin kuzeye ve güneye açılan iki kapısı vardır. Kilisenin apsisi bölgedeki diğer yapıların aksine dışarıya doğru taşırılmamıştır. Kilisenin Bema (kutsal alan) bölümü zeminden yüksek tutulmuştur.

Bizans Döneminde yapılan kilisenin, yan cephelerdeki pencerelerinin sivri kemerli olması ve yapım tekniğine dayanarak, Geç Osmanlı Döneminde 17.-18. yüzyılda yapıldığı düşünülmektedir.

Bir dönem cezaevi olarak kullanılmış ve dış mimarisini bozmayacak şekilde içerisine bazı eklentiler yapılmıştır. Süsleme ve freskoları sıva altında kalmıştır. 2007 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığınca restore edilmiştir. Kapatılan duvar freskleri tekrar ortaya çıkarılmıştır. Yapı, günümüzde sergi salonu olarak hizmet vermektedir. Kiliseye adını veren çeşme, Karaman Müzesi'nde sergilenmektedir.

THE FOUNTAIN CHURCH

The Fountain Church in the Topucak District shows how important the region was for Christianity. The three-nave longitudinal building was built of cut stone and semicircular arches have been placed on a series of flat columns in two lines. The roof of the building is covered with barrel vault from inside and gable roof from outside. Adjacent to the left and right of the apse in the Church there are two passable rooms. One of the rooms should be a baptismal chapel. The church has two gates opening one to the North and the other to the South. In contrast to other structures in the region, the apse of the Church is not extended outwards. Bema section of the Church (Holy field) has been built higher from the ground.

Since the side windows of the Church, built in the Byzantine Period, have pointed arches and because of the construction techniques, it is thought to be built during the the late Ottoman Period in 17th.-18th Century.

It had been used as a prison for a period and some additions were made inside without harming the exterior architecture. The decorations and frescoes have remained under the plaster. It has been restored by the Ministry of Culture and Tourism in 2007. The covered wall frescoes were uncovered again. The building serves nowadays as exhibition hall. The fountain giving the name to the church is exhibited in Karaman Museum.

HATUNİYE MEDRESESİ

Karamanın Taç kapısı ile Dünya mimarisine örnek teşkil edecek bir eseri olan Hatuniye Medresesi 1382 tarihinde Murad Hüdavendigâr'ın kızı, Karamanoğlu Alaeddin Ali Bey'in eşi Sultan Hatun (Nefise Hatun) tarafından yaptırılmıştır. Medresenin mimarı Numanoğlu Hoca Ahmed'tir.

Medresenin kuzeyinde bulunan taş kapı taç işçiliğinin eşi bulunmaz bir örneğidir. Medresenin tek girişi burasıdır. Kapıdan sonraki giriş eyvanı küçük, ana eyvan ise büyüktür. Orijinalinde avlunun üzeri açıktır ancak tadilatlarla kullanım amacına uygun olması için cam ile kapatılmış ve tavandan ısıtma tertibatı döşenmiştir.

Ana eyvanları destekleyen sütunlar devşirmedir. Medresenin avlusu iki yönden revaklarla çevrelenmiştir. Bu revaklardan küçük odalara geçilir. Bu odaların her biri ayrı bir kubbe ile örtülmüştür. Avlusunda bulunan havuz restorasyon sırasında kapatılmıştır. Odaların üzeri kubbe ile örtülmüş ve aydınlatılma mazgal pencerelerle sağlanmıştır. Giriş eyvanının sağında ve solunda revaklardan girilen iki dikdörtgen planlı oda bulunmaktadır. Bunlardan sağdakinin üstü kubbe ile soldakinin üstü ise beşik tonozla örtülmüştür. Eyvanın zemini avludan 35 cm yükseltilmiş ve üzeri sivri tonozla örtülmüştür. Medrese de devşirme malzeme de kullanılmıştır.

Eyvanın sağ ve solundaki odalara revakların sonunda yer alan çok süslü kapılardan girilir. Sağdaki kışık derslane, soldaki ise medreseyi yaptıran Sultan Hatun'un türbesidir. Duvarlarda kesme taşlar sade bir biçimde işlenmiş ancak taç kapı ile birlikte, eyvan kemerleri ve oda kapılarının üstlerinde kayda değer güzellikte işçilik göze çarpmaktadır. Bu süslemelerde geometrik motiflerin yanı sıra, daha çok bitki motifleri, rumi ve palmetlerle bezenmiş yazılar görülmektedir.

Taç kapıda bulunan taş işçiliği pek çok mimari tez için konu oluşturmuş Dünya mimarisinde örnek bir güzelliğe sahiptir.

HATUNIYE MADRASAH

Hatuniye Madrasah of Karaman, being one of the worldwide examples of architecture with its Crown Gate, was ordered to be built by Sultan Hatun (Nefise Hatun), who was the daughter of Murad Hudavendigâr and wife of Karamanoğlu Alaeddin Ali Bey, in 1382 . The architect of the Madrasah was Numanoğlu Hoca Ahmed.

The crown gate located in the North of the Madrasah is a unique instance of the stonework. It is the only entrance to the madrasah. The entrance hall next to the gate is small but the main hall is greater. Originally, the courtyard unroofed, but during the renovations, it was roofed with glass for use and heating installation was added to the ceiling.

The columns, supporting the main Iwan are of spolia. The courtyard of the Madrasah is surrounded by porches in two directions. These porches lead to the small rooms. Each of these rooms is covered by a separate dome. The pool in the courtyard was closed during the restoration. The rooms are covered with domes and lightened with porthole windows. There are two rectangular rooms on the right and left of the entrance hall and accessible from the porticos. The one on the right is covered by a dome and the other on the left is covered by a barrel vault. The floor of the iwan has been raised 35 cm from the courtyard and covered by pointed vault. Also spolia has been used in the building of the Madrasah.

The rooms on the right and left of the Iwan are accessed through ornate doors located at the end of the portico. The one on the right is winter classroom and on the left is the tomb of Sultan Hatun, who built the Madrasah. The cut stones on the walls are dressed in a simple manner but along with the crown gate, the arch of the portico and on the doors of the rooms the remarkable beauty of craftsmanship are outstanding. In addition to the geometric motifs in these decorations, inscriptions decorated with more floral motifs, rumi and palmetto are visible. The stonework on the crown gate was a subject for many architectural theses and worldwide architectural beauty.

TOL MEDRESE

Ermenek İlçesi, Çınarlı Mahallesinde bulunan Tol Medrese Karamanoğulları Döneminde yaptırılan ilk büyük medresedir. Medresenin kitabesinde; “Bu mübarek medreseyi H 740 (1339) yılında, gazi, ibadet eden, bilgin ve büyük emir Karamanoğlu Mahmutoğlu din ve dünyanın zineti (Baha-Üddin) Musa yaptırdı” yazılıdır. Bu kitabeden, Karamanoğlu Hükümdarlarından Bedrettin Mahmut Bey’in oğlu Emir Musa Bey tarafından 1339 yılında yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Medrese 1708 yılında ve 1965-1968 yıllarında restore edilmiştir. Medresenin mimarı ve ustaları bilinmemektedir ancak 18. Yüzyıldaki onarımın Şahin adından bir usta tarafından yapıldığı biliniyor.

Açık avlulu ve üç eyvanlı olan medrese tek katlıdır. Dikdörtgen planlı avlunun iki tarafında medrese odaları, güneyinde bir eyvan ve bu eyvanın iki yanında kubbeli mekânlar bulunmaktadır. Eyvanın sağında bulunan mekân medreseyi yaptıran Emir Musa Bey ile ailesine ait türbedir. Diğer taraftaki bölüm ise dersane olarak kullanılmıştır. Kesme taştan yapılan medresenin üst örtüsü taşla kaplanmıştır. Yapı diğer Karamanoğlu eseri olan Hatuniye Medresesiyle benzerlik göstermektedir. Medresede süslemeler daha çok taç kapıda yoğunlaşmıştır. Yapının boyutlarına göre oldukça yüksek tutulmuş ve dikey çizgilerin egemen olduğu taç kapıda iri mukarnaslar, zincir motifleri, kırık çizgilerden oluşan alçak kabartmalar ve kabaralar yer alır. Pencere iç söveleri kaval motiflerle çerçevelenmiş, dış söveleri ise yarım yıldız şeklinde motiflerle bezenmiştir.

Tol Medrese günümüzde Ermenek Belediyesince Yerel değerlerin sergilendiği müze olarak kullanılmaktadır.

TOL MADRASAH

Located in Ermenek County, Çınarlı District, Tol Madrasah was the first big Madrasah, built during the Karamanids Era. In the inscription of the Madrasah it is written; “This blessed Madrasah was built by the veteran, worshiper, scholar and great Emir Karamanoğlu Mahmutoğlu Musa, who is the adornment of the religion (Baha-Üddin) and world in H 740 (1339) “. From this inscription, it is concluded that it was built by the Emir Musa Bey, the son of the Karamanid King Bedrettin Mahmut Bey in 1339. The Madrasah was restored in 1708 and in 1965-1968. The architect, and masters of the Madrasah are not known but we know that the restoration in the 18th Century was carried out by a master named Şahin.

The Madrasah, having an open courtyard and three iwans is single storey. On either sides of the rectangular courtyard, there Madrasah rooms, an iwan in the South and on both sides of this iwan, there are doomed rooms. The space to the right of the iwan is the tomb belonging to the family of Emir Musa Bey. The section on the other side was used as a classroom. The upper cover of the Madrasah, which was built of cut stone is covered with a stones. The building is similar to the other Karamanoğlu building Hatuniye Madrasah. The decoration are concentrated mainly on the crown gate. The crown gate, being rather high, compared to the dimensions of the building and dominated by vertical lines, there are big stalactites, chain motifs, broken lines in low relief, and cloutnails. The interior stucco of the windows are framed by hollow motifs, whereas the exterior stucco are adorned with half star-shaped motifs.

Tol Madrasah is used as Museum for exhibiting local values by Ermenek Municipality.

ALAEDDİN BEY TÜRBESİ

Karaman, Hisar Mahallesinde, kalenin bugün çok az bir bölümü kalmış bulunan Orta Kalesinin Pazar Kapısında bulunmaktadır. Karamanoğlu Alaeddin Bey'in mezarının bulunduğu kümbettir. Kümbetin üzerinde yapılış tarihini gösteren bir kitabesi yoktur. Bu nedenle kümbetin, adına yapıldığı Alaeddin Bey'in yaşadığı dönem göz önüne alınarak, idam edildiği 1398 yılı sonrasına 14. Yy sonları ile 15. Yy başlarında yapıldığı kabul edilebilir. Kümbetin mimarı bilinmemektedir.

Külahlı bir kubbe ile biten Türbe, onikigen planlı olarak kesme taştan inşa edilmiştir. Yerden yarım metre yüksekliktedir. Sandukanın bulunduğu bölüm ahşap hatıllı moloztaş ve kireç harçlı olarak yapılmış ve bir merdivenle girilir. Kesme Taştan yapılan Türbenin iç bölümünde sandukalık olan kısma kadar kireç ile sıvanmıştır. Türbenin zaman içinde tahribata uğraması nedeniyle 1965-1967 yılları arasında bir tadilat yapılarak etrafı duvarla çevrilmiş ve koruma altına alınmıştır. Türbenin gövdesi ayet yazılı bir kuşakla sarılmıştır. Güney tarafındaki pencere, iç içe geçmiş daireler ve firfırlı bir silme ile çerçevelenmiştir. Yüksek tutulan pencere lentosu üzerine yüzeyssel yalancı kemer yapılmış, alınlığı rumi ve palmet motifleriyle süslenmiştir.

Dışta en yoğun süs, giriş kapısı çevresinde görülmektedir. Doğuya açılan kapı, dışta Kürsi Ayeti yazılı, içte bitkisel motiflerle süslü, profilendirilmiş iki silme kuşağı ile ters U biçiminde çerçevelenmiştir. Kapı nişinin iki yanı, bitkisel motiflerle süslü, konik başlıkları bulunan burmalı küçük sütunlarla sınırlandırılırken, bunun üzerindeki kemerin iç bölümü altı sıralı geometrik desenle doldurulmuştur. Kemerin iç bölümünün iki yanında üzeri spiral motiflerle süslü iki kabara, bunların üstünde "Ya Allah" ve "Ya Muhammed" yazıları ile iki küçük palmet motifi işlenmiştir. Kapı yığma söveli olup, üzeri basık yuvarlak kemer biçiminde oyulmuş lento taşı ile örtülmüştür. Bu lento taşı üzerine, zikzaklı derzler ve ortada rumi, palmet ve kıvrık dallardan oluşan motiflerle süslenmiş kilit taşı bulunur.

ALAEDDİN BEY TÜRBESİ

It is located at the Pazar Gate of the Middle Castle, surviving only as a very small part in the Hisar District of Karaman. It is the shrine, where the tomb of Karamanoğlu Alaeddin Bey is located. There is no inscription on the shrine showing the construction date. Therefore it can be suggested to be built at the end of the 14th or at the beginning of the 15th Century after the death of Alaeddin Bey, who was executed in 1398. The architect of the shrine is not known.

Having a coned dome, the shrine was built of cut stone in the shape of dodecagon. It is half a meter high from the ground. The section of the sarcophagus is made of rubble and lime mortar with wooden beams and accessible through a staircase. In the inner part of the Tomb made of cut stone, it has been plastered with lime up to the sarcophagus section. Because of the damages in the course of time, it was restored between the years 1965-1967 and it has been surrounded by a wall and taken under protection. The main body of the tomb is clasped by a belt written verses of Koran on. The window in the south-side framed by nested circles and frilly moldings. A superficial blind arch has been fitted on the lintel arch over the high window and the frontal has been adorned with rumi and palmetto motifs.

The condensed decorations in the exterior side are accumulated around the entrance gate. The door to the East is framed by an overturned U-shape which is decorated with vegetative motifs through two profiled molding belts. As the two sides of the door niches are decorated with vegetable motifs and lined off by small twisted columns with conical heads, the inner side of the arch on it is filled with six sequential geometric patterns. On both sides of the inner section of the arch are two cloutnails decorated with spiral motifs and two small palmetto motifs with the scripts "Ya Allah" and "Ya Muhammad" on them. The gate is with stacked gate-post and covered with lintel stone carved in the form of round arches. On this lintel stone, there is the keystone, adorned with zigzag joints and motifs consisting of rumi, palmetto and convoluted branches.

DEMİRGÖMLEK TÜRBEİ

Abbas Mahallesinde eskiden mezarlık olan, şimdi park şeklinde düzenlenmiş alandır. Kitabesi bulunmayan yapının Karamanoğulları döneminde Eminüddin Bey için 15. Yy'de yaptırıldığı sanılmaktadır. Türbenin mimarı bilinmemektedir. Türbenin gövdesi sekizgen planlı olarak yapılmıştır. Türbenin basık külahlı silmesi bulunmaktadır. Türbenin doğu giriş cephesi hariç diğer cephelere pencereler açılmıştır. Girişin bulunduğu cephe revaklı olarak yapılmış ve üzeri kasnaklı bir kubbe ile kapatılmıştır. Bu Osmanlı etkisini göstermektedir. Külah örtü sisteminden kubbeye geçişin ilk örneklerindedir. Dışta olduğu gibi iç mekânda sekizgen planlıdır. Girişin güneyinde kargir seki üzerinde, üzeri sıvanmış ve çeşitli örtülerle kaplanmış kitabesiz iki sanduka bulunmaktadır. Giriş kapısı, Bursa kemerli niş içerisinde yer alır. Ahşap kapı lentosu üzerindeki iki parça taş lentonun uçları karşılıklı profillendirilerek kaş kemer oluşturulmuştur. Türbe bütünüyle kesme taşla inşa edilmiştir. Yalnız içte kubbe kaba yonu taşla örülmüştür. Yapı genel olarak yalındır. Sekizgen gövdeyi ve kasnağı dış bükey ve içbükey kavisli taş silmeler sarmaktadır. Revakları oluşturan sütunlar mukarnas başlıklıdır.

Karamanoğullarının son beylerinden Eminüddin Bey savaşlara bir zırh giyerek katılır ve kahramanlıklar gösterirmiştir. Vefatından sonra bu zırh türbe içine konulmuş. Zamanla halk bu zırhı hastalıklı çocuklarına, çocuğu olmayan kadınlara giydirmek sureti ile şifa aramış, 1930 yılına kadar devam eden bu uygulama o tarihlerde görev yapan Kaymakam tarafından yasaklanmış ve zırh da Konya Valiliğine gönderilmiştir. Bundan dolayı Türbenin adı DemirgöMLEK olmuştur.

DEMİRGÖMLEK TOMB

It is in Abbas District on an area, which used to be a cemetery in the past and arranged as a park now. The building, which has no inscription is thought to be built for Eminüddin Bey in 15th Century during the period of the Karamanids. The architect of the tomb is not known. The main body of the tomb is octagonal. The tomb has a sunken conical molding. Except the eastern entrance of the Tomb, all other front facades have windows. The façade in the entrance side has been built with a portico and it is covered by a hooped dome. This shows the effect of the Ottoman Empire. It is one of the first examples of the transition from conical roof to dome. Like the exterior, the interior space is octagonal as well. To the South of the entrance, there are two sarcophaguses without an inscription, on stone platform, plastered over covered with various covers. The entrance gate is located within the Bursa arched niche. Two pieces of stone has been set on the wooden door lintel by profiling the mutual ends to form an ogive. The shrine is built entirely of cut stone. However the interior of the dome was made of pitch-faced stone. The building is plain in general. Convex and concave curved stone moldings surround the octagonal main body of the building. The columns that make up the portico have stalactite heads.

Karamanoğlu Eminüddin Bey used to wear an armor and show heroism in the battles. This armor has been placed into the Tomb after his death. Over the time, people had put this armor on childless women, infected children, seeking healing. This tradition continued until 1930 and then prohibited by the Prefect in those times and the armor was sent to the Governorship of Konya. Hence the name of the tomb is DemirgöMLEK (meaning "iron shirt").

İSMAİL HACI TEKKEŞİ

Karaman – Ereğli yolunun 18. Kilometresinden güneye dönülerek ulaşılan alan Âşık Öreni olarak da adlandırılmaktadır. Yapının kitabesi yoktur. Ancak H. 881 tarihli Fatih il yazıcı defterinde, (H.906) 1500-1501 tarihli II. Bayezid il yazıcı defterinde ve (H.924) 1518 tarihli Karaman Eyaleti Tapu defterinde tekkenin adı geçmekte ve Karamanoğlu İbrahim Bey'den mektup bulunduğu belirtilmektedir. Bu belgeler ışığında ve kişilerin yaşadığı dönem göz önünde bulundurularak 14. Yy'e tarihlendirebiliriz. Belgeler ışığında Horasanlı Hacı İsmail oğlu Musa Paşa tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır.

Yunus Emre'nin büyük dedesi İsmail Hacı'nın, cemaati ile birlikte Horasan'dan gelip yerleştiği yer olarak bilinmektedir. Bu alanda moloz taşla yapılan tekke binası, türbe, İslami mezarlık, ev ağıl, obruk ve kuyu bulunmaktadır. Düzenli bir plan şeması yoktur, ihtiyaç halinde eklemeler yapılmıştır. Doğudan girilen bir mescit olarak adlandırılan bölüm bulunmaktadır ancak günümüzde mihrap izine rastlanmamıştır. Ahşap hatıllı tavanı taş altlık üzerine ahşap sütunlar tarafından taşınmaktadır. Tekke içerisinde sağdaki mekân zikir odası diğer bölümler misafirhane ve ahırlardır. Mescidin güneyindeki mutfak kısmında ocak ve nişler bulunmaktadır. Yapıda herhangi bir süslemeye rastlanmamaktadır.

İSMAİL HACI TEKKEŞİ

SEKİ HAMAMI

Hamam kültürü dini inanış ve temizlik anlayışından dolayı Türkler de her zaman önemli olmuş bu doğrultuda yapılar inşa edilmiştir. Seki Hamamı Karaman'da hamam kültürünü yansıtan güzel örneklerden birisidir. Kitabesi bulunmayan yapının vakıf bilgilerinden yola çıkarak, Karamanoğlu II. İbrahim Bey tarafından 15. yüzyılda yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Sekiz çeşme hamamı olarak da adlandırılmaktadır.

Hamam moloz taşla inşa edilmiş olup, kare planlıdır. Çifte hamam olarak inşa edilmiş hamamın kuzeydoğu tarafında erkekler bölümü; güneybatı tarafında ise kadınlar bölümü bulunmaktadır. Erkekler bölümünde havuz bulunmaktadır. Erkekler bölümünün soyunmalığının üstü ışıklı büyük bir kubbeyle örtülmüştür. Dış cephesi, sıralı moloz taşla yapıp üzeri sıvanmıştır. Zemin taş kaplama olan hamamda bugün bir şadırvan bulunmaktadır. Sıcaklıkta ortada oval bir göbek taşı bulunan üstü ışıklı bir kubbeyle örtülmüştür. Kadınlar bölümünde soyunmalık yoktur. Giriş kapısından doğrudan soğukluk bölümüne girilir. Bu bölüm beşik tonozla örtülüdür. Sıcaklık bölümü ise tepe ışıklı bir kubbe ile örtülmüştür. Seki Hamamı bugün aktif bir şekilde kullanılmaktadır.

SEKİ HAMAMI

The tradition of hammam has always been important for the Turks because of their religious belief and understanding of cleanliness and buildings have been constructed in this regard. Sekiçeşme Hammam is one of the finest examples reflecting the bath culture in Karaman. Based on the records of foundations, the building, having no inscription is thought to be built by Karamanoğlu İbrahim Bey II. in the 15th Century. It is also called Sekiz Çeşme Hammam (Eight Fountains).

The Hammam was built with rubbles and square in shape. The Hammam was built as double bath and men's section is located on the northeast side of the bath and women's section is on the southwest side. There is a pool in the men's section. The top of the undressing section in the men's side is covered by a large dome with skylight windows. Exterior is built with tiered rubble and plastered over. The Hammam with the stone floor covering has a stone fountain today. The heat zone with an oval massage platform in the middle, has been covered by a light dome. There is no undressing section in the women's side. The chilling section is accessed directly from the door. This section is covered with a barrel vault. The heat zone is covered by a dome with skylight windows. Sekiçeşme Hamam is used actively today.

KARAMAN KALESİ

Kalenin inşa tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, Selçuklu sultanları, II. Kılıç Arslan ve oğlu I. Gıyaseddin Keyhüsrev zamanında kalenin iç ve dış surları yenilendiği bilinmektedir. Kent Karamanoğulları Beyliği idaresine girdikten sonra kale surları güçlendirilmiştir. Osmanlı Devleti kaleyi ele geçirirken büyük bir tahribata neden olmuş, daha sonra tekrar kaleyi onarmışlardır. Bu onarımda ise İslami dönem mimari parçaları yapıda devşirme olarak kullanmıştır. Bronz Çağına, Roma ve Bizans Dönemine ait buluntular veren bir höyüğün üzerinde yapılmış olan iç kale köşelerde silindirik veya prizmatik büyük burçlarla sınırlandırılmış bozuk dörtgen planlıdır. Batıya açılan tek kapısı bulunmaktadır. Kale dış, orta ve iç olmak üzere üç sur duvarından oluşmaktadır.

1648 Yılında Karaman'a gelen Evliya Çelebi dış kale çevresinin 7000 adım olduğunu, 140 kulesinin ve 9 kapısının bulunduğunu, orta kale çevresinin 1700 adım olduğunu, 40 kulesinin ve 2 kapısının bulunduğunu ve hendekle çevrili olduğunu belirtmektedir.

Evliya Çelebi, İç kale çevresinin çok derin hendekle çevrili olduğunu, kapıya ağaç köprülerle geçildiğini, demir kapısının olduğunu, içinde kale komutanının oturduğunu, 46 toprak dam örtülü küçük ev ve bir cami olduğunu bildirmektedir.

İç kalede 1961 ve 1975 yıllarında iki kez restorasyon yapılmış ve amfi tiyatro şeklinde düzenlenmiştir. Karaman Müzesi tarafından 2013 tarihinde yapılan arkeolojik kazılarda 14-15. Yüzyllara ait bir yönetim binası (saray) bulunmuştur. Ayrıca kabul ve taht salonu, hazine odası, mescit, harem odası, konuk odaları, hamam, mutfak, çamaşırhane ve tuvalet bölümleri ortaya çıkarılmıştır.

KARAMAN CASTLE

Although the exact construction date of the Castle is not known, it is known that the inner and outer walls of the castle had been restored during the period of the Seljuki sultans, Kılıç Arslan II and his son Gıyasettin Keyhüsrev. After the city fell into the rule of Karamanids, the fortress walls had been reinforced. The Ottoman Empire caused a huge destruction when capturing the Castle, and they restored it again later. In this restoration, the architectural fragments of the structures in the Islamic period had been used as spolia. The inner castle, which was built on a mound, having findings from the Bronze Age, Roman and Byzantine Periods, is shaped a corrupt quadrangular lined off by cylindrical or prismatic large bastions at the corners. It has only one gate that opens to the West. The Castle consists of three walls: outer, middle and inner walls.

Evliya Çelebi, who visited Karaman in 1648, stated that the circumference of the outer Castle was approximately 7000 steps; it had 140 towers and 9 gates; circumference of the Middle Castle was 1700 steps; it had 40 Towers and 2 gates and was surrounded by a ditch.

Evliya Çelebi reported that the inner fortress was surrounded by a very deep ditch, the gates were accessed through wooden bridges, the gate was of iron, the Castle Commander used to live in it, and there were 46 small earth-sheltered houses and a mosque.

The Interior Castle was restored two times in in 1961 and 1975 and it had been arranged as an amphitheater. In the archaeological excavations carried out by Karaman Museum in 2013, an administration building (the Palace) from the 14th-15th Centuries has been found. Also the reception and throne hall, burial area reserved for special people, a prayer room and harem room as well as guest rooms, hammam, kitchen, laundry and toilet sections have been brought to the light.

TARTAN EVİ

Mansurdede Mahallesinde yer alan konut geleneksel Türk evinin nadide örneklerinden birisidir. Konut 1810 tarihinde Sami Tartan'ın dedesi Hacı Ahmed Efendi tarafından yaptırılmıştır. İki katlı, orta sofalı plân tipinde iki katlı ve düz toprak damlı olan evin avlusunda mutfak, tandır, ahır, helâ gibi servis hacimleri bulunuyordu.

Eve doğu taraftaki çift kanatlı kapı ile girilir. Bu kapının söveleri devşirme malzemedir. Her iki katın plânı aynıdır. Haçvari plânlı sofanın pahlı köşelerinden odalara girilmektedir. Odaların seki altı, seki üstü kısımları bursa kemeri ve korkuluklar ile ayrılmıştır. Odaların içi oturma sekileri (sedir) ile çevrelenmiş ayrıca alçı çiçeklikleri, yüklük-gusülhane, ağız açıkları geleneksel özelliklere sahiptir. Odalar sofaya ve dışarıya açılan çok sayıda bence ile aydınlatılmaktadır. Isınmak için odaların içinde ocakta bulunmaktadır.

Evde ahşap süslemeden daha ziyade kalemişi süslemeler dikkat çekmektedir. Kapıların üzerindeki üçgen alanlarda bitkisel bezemeli kartuşlar, oda çiçekliklerinde, tavan eteklerinde zengin bitkisel süslemeler görülür. Bazı çiçekliklerde perde, bazısında ise saat tasvirleri vardır. En önemli tasvirler ise üst kat sofasının sekizgen kubbe eteğinde yer alır. Bunlar, Sultan Ahmet Cami, Dolmabahçe Sarayı, Kız Kulesi, II. Mahmut Türbesi, Çarklı Vapur, Yelkenli gibi batılılaşma dönemi Türk resminde yer alan konulardır. Konut, resimli Türk evleri arasında en önemli örneklerden birisidir. Konutta görülen süslemeler o dönem sanatında etkili olan Barok Dönemi yansıtmaktadır. Evin bahçesinde bir de müstemilatı bulunmaktadır. Uzun yıllar boş kalan ev çökmek üzere iken mal sahiplerinden satın alınarak 2005 yılında Karaman Belediyesi tarafından restore edilerek, Müze Ev olarak ziyarete açılmıştır. Anadolu'daki Türk evlerinin en güzel örneklerinden olan bu yapı günümüzde çok sayıda ziyaretçi tarafından gezilmektedir.

TARTAN HOUSE

The residence, located in Mansurdede District is one of the rare examples of the traditional Turkish Houses. The house was built by Hacı Ahmed Efendi, the grandfather of the Sami Tartan in 1810. Two-storey house with a central anteroom house with flat earth-sheltered roof used to have facilities like stables, kitchens, tandoori, toilet in its courtyard.

The house is accessed through the double wing door in the East side. The door frames are spolia. The plan of both floors is the same. The rooms are entered through the bevelled corners of the cross-like sofa. The top and bottom terraces of the rooms have been separated by Bursa coves. The rooms are equipped with seating benches and also surrounded by scagliola flowerpots, closet, bathing cubicle, gaping with traditional features. The rooms are lighted by a large number of windows opening to the hall and outside. There are stoves to warm the rooms.

The hand-carved decorations are more attractive than the wooden decorations in the house. On the triangle areas on the doors vegetal cartridges, in the rooms, there are rich vegetal decorations on flower pots and ceiling slopes. In some flowerpots, there are curtains and have depictions of clocks. The most important depictions are placed on the lower parts of the octagonal dome over the upper floor hall. The depictions have the subjects of the Turkish Art during the Westernization period such as Sultan Ahmet Mosque, Dolmabahçe Palace, Maiden Tower, II. Mahmut's Tomb, Paddlewheel Steamboat, The most important is the octagonal dome top coat sofasın depictions. These are, Sultan Ahmet Mosque, Dolmabahçe Palace, Maiden Tower, II. Mahmut Tomb, Paddlewheel Steamboat, Sail Boat. The House is one of the most important examples of illustrated Turkish houses. The decorations of the house reflect the style Baroque period, which is dominant in the art of that period. There are also premises in the courtyard of the House. The House was nearly collapsing because of being vacant for many years, but it was purchased from the landowners in 2005 by the municipality and restored to serve as a Museum House. The building, being one of the most beautiful examples of Turkish houses in Anatolia today, is viewed by many visitors.

HÜRREM DAYI EVİ

Koçakdede Mahallesinde, soyadı Dayı olan Hürrem isimli bir vatandaş tarafından Belediyeye devredildiği için Hürrem Dayı ismi ile anılan bu ev, Karaman konut mimarisine ahşap süsleme bakımından ışık tutacak bir yapıdır. Konut, 1800-1838 yıllarına tarihlendirilmektedir. Geç Osmanlı Dönemine ait bir sivil mimari örneğidir. Mabeynli plan tipinde olduğu düşünülen ev günümüzde sofasız plan tipindedir. Selamlık ve başodası olarak tanımlanan iki oda ile bu iki oda arasında yer alan mutfak bulunmaktadır. Her iki oda da kalemişi bitkisel süsleme açısından zengindir ve barok özellik taşır. Selamlık odasının girişinin solunda gusulhane bulunur. Karşı duvarın ortasında taş ocak yer alır. Odanın kuzeyinde ortada sandıklık olmak üzere ağzı açıklar bulunmaktadır. Diğer yüzlerde de ağzı açıklar vardır. Tavan yüzeyi ince çitalarla süslenmiştir. Dolap kapakları, sergen ve diğer ahşap kısımlar S ve C kıvrımlara, barok özelliklere sahiptir. Başoda da benzer bir yapıya sahiptir. Başoda da ocağın yanında hamam hücresi bulunuyor. Dolap ve ağzı açıklarla tavan ahşap süsleme bakımından zengindir. Çitalarla süslü tavanın ortasında geometrik süslemeli sekizgen bir tavan göbeği bulunuyor. Başoda da ki ocakta zencerek motifi, kıvrım dallar ve kenger yapraklarından oluşan süslemeler görülmektedir. Mirasın bölünmesi sonucu bütünlüğü bozulmuş bir evdir. Daha sonra ayrılan Hürrem Dayı II Evi ise yapılan eklemelerle birlikte iki katlı ve iç sofalı plan tipinde yapılmıştır. Evin sofası tekne tonozlu ve bursa kemerli olarak yapılmıştır. Bu evde alt katta iki oda ve kiler bulunmaktadır. Bu öda da evin diğer bölümlerinde olduğu gibi kalemişi süsleme, S ve C kıvrımı süslemeli ağzı açık ve dolaplar bulunmaktadır. Çitalarla süslü tavanın ortasında altı kollu bir yıldız göbek bulunmaktadır. Beyaz kıtık sıvalı tavan eteği üzerinde kalem işi olarak kıvrım dallar arasında yapraklar ve nar çiçekleri bulunmaktadır. Ev kısmen yıkılmış durumda ve tamamen yıkılmak üzereyken Hürrem Dayı mülkiyetinde olan bölümü Karaman Belediyesi tarafından 2005 yılında restore edilmiş, Hürrem Dayı II Evi'nin restorasyonuna ise 2016 yılında başlanmıştır.

UNCLE HÜRREM'S HOUSE

Since the house was donated to the Municipality by a citizen called Hürrem, whose family name is Dayı (uncle), this house, located in Koçakdede District is called Hürrem Dayı and sheds light to the residential architecture in Karaman in terms of wooden decorations. The House is dated to the years 1800- 1838. It is an example of civil architecture from the late Ottoman Period. The House, thought to have a plan with mabeyin (A room between men's room and women's room in old Turkish muslim mansions) is now without a hall. There are two rooms called Selamlık (men's section and Başodası (grand hall) and a kitchen in between them. Both rooms are rich in vegetal ornamentation of carving works and have the features of Baroque style. On the left side of the Selamlık (men's section) there is the bathing cubicle. In the middle of the opposite wall is a stove. In the north side of the room, there are gapings. There are also gapings in other sides. The surface of the ceiling is decorated with fine frame mouldings. The cabinet doors, shelves and other wooden parts have S and C curves with baroque features. The grand hall has a similar structure, too. There is also a Hammam chamber next to the stove in the grand hall. The cabinets, gapings and ceiling are rich in wooden decorations. In the middle of the ceiling, decorated with laths, there is an octagonal ceiling rose with geometric decorations. The stove in the grand hall has guilloche motif, twisted branches (of tree) and leaves of acanthus decorations. The integrity of the house was corrupted due to heritage. Hürrem Dayı 2 House, which was separated later, was built as 2-storey with inner hall together with the later additions. The hall of the House was built with vaults and bursa arch. In this House, there are two rooms downstairs and cellars. As in other parts of the House, there are cabinet doors, shelves and other wooden parts with S and C curves also in this room. In the middle of the ceiling, decorated with laths, there is an six-armed ceiling rose with geometric decorations. The white fiber plastered ceiling is decorated with leaves among the twisted branches pomegranate flowers. As the House partially collapsed and was about to be destroyed completely, the part under the property of Hürrem Dayı has been restored by the Karaman Municipality and the restoration of Hürrem Dayı II has been started in 2016.

TAŞ BİNA (Eski Belediye Binası)

Karamanın en merkezi yerinde İsmetpaşa Caddesinde ve Cumhuriyet Parkının bitişiğindedir. Uzun yıllar Belediye Binası olarak hizmet vermiştir. 20. yüzyılın ortalarına kadar etrafında dokuyu bütünleyen çok sayıda otantik taş bina yer almakta, bu binaların bir kısmı işyeri iken bir kısmı da han ve konaklama tesisi olarak kullanılmaktaydı.

Taş Bina, iki katlı olarak, kesme taşla H 1309, M 1891 tarihinde inşa edilmiştir. Kitabesinden müteahhidinin Boynukalınzadelardan Hacı Ali Ağa olduğu yazmaktadır. Mimarı ise Molla Ustadır. Yapıda kullanılan taşların çoğu Karadağ'dan Binbir Kilise yapılarından getirilmiştir. Üst örtü kiremit çatılıdır. Kuzey taraftan taş merdivenle ikinci kata çıkan bir cümle kapısı vardır. İkinci katta doğu, batı ve kuzey bölümlerde mekân genişletme amaçlı çıkmalar yapılmıştır. Batı yönündeki beşik kemerli ikinci giriş iptal edilmiştir. Üst katta dışa açılan pencereler dikdörtgen formludur. Sergi salonu ve müze olarak kullanılan alt kat giriş kapıları basık kemerli pencereleri dikdörtgen formludur. Mülkiyeti Karaman Belediyesine ait olan bina çeşitli dönemlerde farklı fonksiyonlar verilerek kullanılmıştır. Geçmiş yıllarda yapıda bu kullanımlar nedeniyle bazı eklemeler ve değişiklikler yapılmıştır. Dış cephesine 1991 yılında yapılan beyaz akrilik boya daha sonra temizlenmiştir. Belediye tarafından 2013 yılında aslına uygun restorasyonu yaptırılmış, ikinci katı turizm bilgi merkezine dönüştürülmüştür.

STONE BUILDING (Old City Hall)

It is located in the very center of Karaman, on İsmetpaşa Avenue and adjacent to the Cumhuriyet Parkı (Republic Park). It served as the Town Hall for many years. Until the middle of the 20th Century, there were a great number of authentic stone buildings which completed the texture around, and while a portion of these buildings served as work places, some were used as inns and for accommodation facilities.

The two-story Stone Building was built of cut stone in H. 1309, M. 1891. In the inscription, the contractor was named as Haji Ali Agha from the Boynukalınzade family. The Architect is Molla Usta. Most of the stones used in the building had been brought from the ruins of the thousand and one churches on Karadağ. Upper cover is tile roof. There is a main gate leading through a stone staircase to the second floor on the north side. Extensions have been carried out to extend the space on the second floor, in the eastern, western and northern sections. The barrel vaulted second entry to the West has been cancelled. The windows on the upper floor opening outwards are rectangular in shape. The entrance doors of the ground floor, which is used as Exhibition Hall and Museum are low-arched and the windows are rectangular in shape. The building belonging to Karaman Municipality, has been used for different function in various periods. Some additions and changes have been made to building in the past years due to the uses. The white exterior acrylic paint made in 1991 has been cleaned off. It has been restored by the Municipality in accordance with its original version in 2013 and the second floor was converted into tourist information centre.

KARAMAN MÜZESİ

Müze Arkeolojik ve Etnografik eserlerin sergilendiği iki adet teşhir salonu bulunmaktadır. Arkeolojik seksiyonda (bölüm) Neolitik Çağ'dan başlayıp Bizans dönemini de kapsayan birçok uygarlığa ait eserler bulunmaktadır. Etnografik seksiyonda da Selçuklu, Anadolu Beylikleri, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerine ait eserler sergilenmektedir. Müze bahçesinde, çoğunluğu Roma Dönemine ait mezar stelleri olmak üzere Bizans ve Türk-İslâm Dönemine ait taş eserler yer almaktadır.

Arkeolojik Teşhir Salonunda ayrıca Taşkale Manazan Mağaralarından bulunan herhangi bir mumyalama tekniği kullanılmadan günümüze kadar doğal olarak korunmuş 1000-1200 yılları arasında yaşadığı tespit edilen kadın cesedi sergilenmektedir.

Etnografik Teşhir Salonunda Selçuklu, Karamanoğulları ve Osmanlı Dönemine ait çini mozaikler, lüster, sır altı ve sır üstü çiniler, alçı kabartmalar ile Çanakkale ve Kütahya çinilerinden örnekler yer alıyor. Teşhir salonunda ayrıca; Karamanoğlu ve Osmanlı Dönemine ait, el yazması, tezhipli Kur'anlar, fermanlar ve değişik konularda yazılmış kitaplar bulunuyor. Osmanlı Dönemine ait ateşli ve ateşsiz silah örnekleri, barutluklar, kütüklükler sergilenmektedir. Teşhir Salonun değişik yerlerinde panolara asılı vaziyette bölge dokuma sanatı ile ilgili kilim ve halı eserleri sergilenmektedir.

Arkeolojik Teşhir Salonu ile Etnografik Teşhir Salonlarının da yer alan sikkelerinde Anadolu'da yaşayan medeniyetlere ait sikkeler ile Yunan, Venedik, Roma, Bizans sikkeleri ile İslami Dönem sikkeleri, Karamanoğulları, Osmanlı ve Cumhuriyet Dönemlerine ait altın, gümüş ve bronzdan yapılmış sikkeler sergilenmektedir.

KARAMAN MUSEUM

There are two exhibition hall, where archaeological and ethnographic works are exhibited at the Museum. In the archaeological section, artifacts from many civilizations, starting from Neolithic Ages and including the Byzantine Period. In the ethnographic section, the works from Seljukis, Anatolian Principalities, Ottoman and Republican periods are exhibited. Stone artifacts, most of which are of the Roman period, including Byzantine and Turkish-Islamic period are exhibited in the courtyard of the museum.

In the archaeological exhibition hall, also a woman's body, which was thought to have lived between the years 1000-1200 and preserved naturally without any embalming technique to present day in Taşkale Manazan Caves.

In the ethnographic exhibition hall, tile mosaics, lustre, under and over glaze tiles, plaster reliefs and examples of Çanakkale and Kütahya tiles from Seljuk, Karamanids and Ottoman periods take place. In the exhibition hall; there are also manuscript and illuminated manuscript Korans, edicts and books written on different subjects in Karamanids and Ottoman periods. Samples of firearms and weapons, powder horns, cartridge belts of Ottoman period are exhibited here. At various points of the exhibition hall, there are also examples of weaving arts, rugs and carpets of the region are shown hanging on display panels.

In the coin showcases in the archaeological exhibition hall and ethnographic hall, the coins of the civilizations that lived in Anatolia as well as the coins of Greek, Venice, Rome, Byzantine civilizations and coins of the Islamic Period, Karamanids, Ottoman and Republican periods made of gold, silver and bronze are exhibited.

ALAHAN MANASTIRI

Alahan Manastırı, Mersin'i Karaman'a bağlayan karayolunun iki km kadar doğusunda ve Mut ilçesinin kuş uçuşu 15 km kadar kuzeyinde yer alır. Bölge turizmi açısından önemli olan merkez Karaman-Mut yolu üzerinde olması ve Karaman'a yakınlığından dolayı burada tanıtılmaktadır. Manastırın yolu hemen hemen her mevsim açıktır ve ana yoldan 10 dk'da ulaşılmaktadır.

Yerli ve yabancı araştırmacılar tarafından yapılan çalışmalar doğrultusunda Alahan Manastırı'nın M.S. 4. ve 6. yüzyıllar arasında yapıldığı ve Hristiyanlar için "Hac Merkezi" olduğu düşünülen, yapılar topluluğudur. Alahan Manastırının Tarasis tarafından yapıldığı düşünülmektedir. Günümüze ulaşan kilise, Ayasofya Kilisesi ile mimarisi, taş işçiliği ve süslemesi açısından büyük benzerlik göstermektedir. Bu açıdan Anadolu'nun Ayasofya'sı diyebiliriz. Ünlü Türk Seyyah, Evliya Çelebi 1671-72 yıllarında buradan geçerken "ustasının elinden yeni çıkmış gibi duruyor" demiştir. Alahan Manastırında, zengin bezemeli iki büyük kilise, vaftizhane, sütunlu yol, kaya mezarları, su kaynakları, revaklı dehliz ve keşiş hücreleri ile Erken Hristiyan sanatında ve Bizans Mimarlık Tarihinde önemli bir yere sahiptir.

Batı Bazilikası, üç nefli bir yapıdır. Apsisi Orta Anadolu yapılarının çoğunda olduğu gibi daire biçimli ve ikiz pencere şeklindedir. Apsis'in yanlarından, pastoforion odaları (dini eşyaların koyulduğu odalar) vardır. Bazilikanın apsisindeki synthronon basamakları günümüze ulaşmıştır. Yapının çok zengin taş plastik süslemeye ve mozaiklere sahiptir. Esas yapının çerçeve motifleri, klasik sanatı yansıtan ilk çağ süslemeleridir. Kilisenin girişi olduğu düşünülen kısımda Cebriail ve Mikail bulunduğu kanatlı melekler vardır. Kapının lentosunun altında dört İncil yazarının sembolleri görülmektedir.

Doğu Kilisesi, kompleksin en önemli yapısıdır. Nartekse üç kapı ile girilmektedir. Orta nef yanlardan büyük tutulmuştur. Apsisi yarım daire şeklinde ve ikiz açıklıklıdır. Kilisenin apsisindeki synthronon basamakları günümüze ulaşmıştır. , Pastoforion odalarının önlerinde büyük bir holün olan kapalı bir mekân şeklinde olması burada önemli dini törenler yapıldığını göstermektedir. Vaftizhane, haç biçiminde olup, haçın her kolunda yer alan merdivenler ile havuza inilmektedir. Buraya su, soldaki kaydan geliyordu.

ALAHAN MANASTIRI

ÇATALHÖYÜK

ÇATALHÖYÜK

İnsanlığın gelişiminde önemli bir evre olan yerleşik hayata geçişle birlikte, tarımın başlangıcı ve avcılık gibi önemli sosyal değişim ve gelişmelere tanıklık eden Çatalhöyük Çumra'nın 11 km. kuzeyinde, geçmişi yaklaşık 9 bin yıl önceye dayanan, Neolitik ve Kalkolitik Dönem yerleşim yeridir. Karaman'a oldukça yakın olan bu alan bölgeye gelen turistlerin tarihe tanıklık etmesini sağlayacak önemli bir merkezdir. Çatal adı, höyüğün farklı yükseltili iki tepenin çatal şeklini andırmasından gelmektedir.

Kent özelliği gösteren bu yerleşim yeri arkeolog James Mellart tarafından 1951 yılında keşfedilmiştir. İki höyükten oluşan Çatalhöyük Neolitik Kenti'nin daha uzun olan Doğu Höyüğü, M.Ö. 7400 ve 6200 yılları arasına tarihlenen 18 Neolitik yerleşim katmanından meydana gelmektedir. Çatalhöyük'te, sosyal örgütlenmeyi ve yerleşik hayata geçişi simgeleyen duvar resimleri, rölyefler, heykeller ve diğer sanatsal öğeler yer almaktadır. Batı Höyüğü ise M.Ö. 6.200 ve 5.200 yılları arasına tarihlenen Kalkolitik Döneme ait kültürel özellikler göstermektedir. Bu özellikleriyle Çatalhöyük, aynı coğrafyada 2000 yıldan fazla bir süredir var olan köylerden kentsel hayata geçişin de önemli bir kanıtıdır.

Çatalhöyük'te, dönemin yaşam tarzını yansıtmaması, yabani hayvanlar ve çeşitli saldırılardan korunmak amacıyla evlerin içlerine çatılardan girilecek şekilde, birbirine bitişik konutlar ve sokağı olmayan bir yerleşim yeri yapılmıştır. Ortadoğu ve Anadolu'da diğer Neolitik alanlar bulunmuş olmasına rağmen, Çatalhöyük Neolitik Kenti, kalıntıların boyutu, yaşayan toplumun yoğunluğu, güçlü sanatsal ve kültürel gelenekler ve zaman içindeki sürekliliğin benzersiz bileşimi ile olağanüstü evrensel değer taşımaktadır.

İVRİZ KAYA ANITI

İvriz Kaya Anıtı (Hitit Kabartması) Ereğli'nin 17 km. uzağında İvriz Köyü'nde bulunmaktadır. Tuvana Kralı Warpalawas, M.Ö. 738-710 yıllarında hüküm sürdüğü için anıt Geç Hitit Dönemine M.Ö. 8. Yüzyıla tarihlendirilmektedir. Arami, Asur ve Frig etkileri görülen Tuvana Krallığı'ndan günümüze sağlam olarak gelen nadir eserlerdendir.

Anıtta Tuvana Kralı Warpalawas elinde buğday başakları ve üzüm salkımı tutan tanrı Tarhunza'ya tapınırken gösterilmiştir. Tarhunza krala göre daha büyük ölçülerde yapılmıştır. Tanrının başındaki boynuzlu başlık kutsallığı temsil etmektedir. Elindeki buğday başakları ve üzüm onun bolluk ve bereket tanrısı olduğunu göstermektedir.

Tanrı Tarhunza güçlü ve kuvvetli bir insan görünümündedir. Üzerinde dizlerini açıkta bırakan kısa kollu bir giysi vardır. Belinde Frig kemeri, uçları sivri ayakkabıları, boynuzla bezeli başlığı ve dönemin özelliklerini yansıtan saç ve sakalı vardır.

Kral Warpalawas'ın üzerinde ise, geometrik motifli, püskülü uzun bir elbise ve manto giymiştir. Başlığı boncuk dizileri ile süslenmiştir. Kral'ın küpesi, büyük kolyesi, bilezikleri de Arami takılarına benzemektedir.

Anıttaki hiyeroglifte, "Ben hakim ve kahraman Tuvana Kralı Warpalawas sarayda bir prens iken bu asmaları diktim, Tarhunza onlara bereket ve bolluk versin" yazmaktadır. Bu anıtta tanrı ve kral arasındaki simgesel ilişki görülmektedir.

İVRİZ KAYA ANITI

MEKE KRATER GÖLÜ

Meke Krater Gölü, Konya'nın Karapınar ilçesinde, sönmüş bir volkan kraterinin zamanla su ile dolması sonucunda oluşan ve ortasında adacıklar bulunan bir göldür. Karaman'a olan yakınlığı ve doğal güzelliği bakımından ziyaret edilmesi gereken bir yerdir.

Dünya'nın nazar boncuğu olarak nitelendirilen Meke Gölü, göçmen kuşların Türkiye üzerinde mola verdiği doğa harikalarımızdan birisidir. Gölün volkanik taşlardan oluşması suyu emmesini sağlamaktadır bu da şeklinin bozulmasını engellemiştir. Yazın suyu çekilen göldeki tuzlar işlenmektedir. Birçok dönemde bölgenin tuz ihtiyacını karşılaması sebebiyle önemli bir göldür. Meke gölü hem doğal sit alanı hem de Ramsar Sözleşmesine dâhil edilerek koruma altına alınmıştır. Son yıllarda yeraltı sularının azalması sebebiyle kurumaya başlayan Meke Gölünü tekrar eski haline getirmek için çalışmalar yapılmaktadır.

MEKE KRATER GÖLÜ

MANAZAN MAĞARALARI

İnsanoğlu her dönem doğadan faydalanmasını bilmiştir. Yeşildere-Taşkale Köyleri arasında uzanan Yeşildere Vadisinin kuzeyinde, yüksek bir kaya kütesine, tamamen insan eliyle oyulmuş beş katlı toplu meskenlerden oluşmaktadır. İlk iki kat doğu-batı doğrultulu hücre şeklinde birçok odacık bulunmaktadır. Ortada bulunan yüksek kaya kütesi içerisine oyulan diğer katlar yörede sırasıyla Kumkale, At Meydanı ve Ölüler Meydanı olarak adlandırılmaktadır. Üst katlara çıkış 60-70 cm eninde, yaklaşık 1-1,5 m yüksekliğinde koridorlar ve 1x1 m ölçülerindeki bacalarla sağlanmaktadır. Her katın ortasında büyük galeriler ve bu galerilere açılan hücre odacıkları bulunmaktadır.

Mağaraların ön yüzü doğal olaylar sonucu tahrip olduğundan günümüzde belirgin bir girişi yoktur. Vadiyi doğudan ve batıdan kontrol edebilecek stratejik konuma sahiptir. İlk iki katta birçok mezar odası ve iki şapel tespit edilmiştir. Ayrıca en üst kat olan ve Ölüler Meydanı olarak adlandırılan galeride birçok ceset parçaları tespit edilmiştir. Buradan elde edilen tüm bir bayan cesedi Karaman Müzesinde sergilenmektedir.

Kil oranı yüksek kireç taşı içerisinde ısı ve nemi sabit tutması nedeniyle organik maddelerin bozulmasını geciktirmektedir. Mağaralar güvenlik nedenlerinin yanında bu ısı ve nemi sabit tutma özellikleri nedeniyle oyulmuş ve kullanılmış olmalıdır.

MANAZAN CAVE

The humankind knew how to benefit from nature in every period. They consist of 5-floor mass housing entirely carved by hand in a high rock mass in the North of the Yeşildere Valley stretching across the Villages of Yeşildere and Taşkale. In the first two floors there are many chambers in the form of cells oriented East-West. The other floors, carved into the high middle rock mass in the region are respectively called Kumkale (Sand Castle), At Meydanı (Horses Area) and Ölüler Meydanı (Square of Deaths). Climbing to the upper floors is provided by 60-70 cm wide, approx. 1-1.5 m high hallways and chimneys sized 1 x 1 m. There big galleries in the middle of each floor and cell chambers opening into such galleries.

Since the front face of the caves is destroyed as a result of natural events today, there is no apparent entry. It has a strategic location to control the valley from East to West. Many burial chambers and two chapels have been identified in the first two floors. In addition, the gallery in the top floor, which is referred to as the Square of the Deaths many body parts have been identified. An entire female body, which was found here is exhibited at the Museum of Karaman.

Since the limestone with a high clay rate keeps the heat and humidity constant, it delays the corruption of organic substances. The caves must have been carved and used because of keeping the heat and moisture besides the safety reasons.

İNCESU MAĞARASI

Mağaralar yeraltının gizli kalmış güzellikleridir. Görsel zenginliklerinin yanı sıra geçmişin izlerini saklamada en iyi koruma görevini de üstlenmişler ve bizlere ulaştırmışlardır. Arazisinin büyük bölümü karstik bir yapı arz eden Karaman, mağaralar yönünden ilginç örnekleri barındırmaktadır. Bunlardan bir tanesi de Taşkale Köyü sınırları içindeki İncesu Mağarasıdır. 1356 metre ulaşılabilmiş uzunluğu ile Türkiye'nin en uzun mağaraları arasında ilk sıralardadır. Genişliği 4-10 metre, yüksekliği 4-6 metre arasında değişmektedir. Doğal Sit alanı olarak tescil edilen ve koruma altına alınan mağara tam bir görsel şölen oluşturmaktadır. Çok sayıda sarkıt ve dikitler çok çeşitli renkler sunmaktadır. Su damlalarının binlerce yolda oluşturduğu havuzlara damlayan sular ve küçük şelaleler mağara içinde bir müzik ziyafeti çekmektedir. Yıl boyu su sıcaklığı 11-12 derece arasında değişmektedir. Mağaranın girişi, İncesu Deresinin geçtiği vadi tabanındadır. Mağara, soğuk hava deposu işlevi için bir süre kullanılmıştır. Mağara içinde aydınlatma ve yürüyüş yolları oluşturularak ziyaretçilerin bu görsel şöleni daha iyi yaşamaları sağlanmıştır. Mağaraya yakın bir noktada Roma Dönemine ait yerleşim yerlerine ve kalıntılara ulaşılmıştır. Sağlık yönünden bir şifa kaynağı olan İncesu mağarası filtre edilmiş havası, 11-12 derece ortalama sıcaklığı ve yüzde 75-85 arasında değişen nem oranı ile bir tedavi mekânı olma özelliğini de taşımaktadır. Mağara için görevliler tahsis edilmiş ve ziyaretçilere hizmet vermektedir. Yöre halkının duyarlılığı sayesinde tahribatlar büyük ölçüde engellenmiş ve iyi korunmuş durumdadır. İncesu bir hayal dünyasında hoşça vakit geçirebilmeleri için konuklarını beklemektedir.

İNCESU CAVE

The caves are the hidden beauties of the underground. Besides their visual beauties, they have also overtaken the mission to hide and protect the tracks of the past and to and transmit to us. Karaman with its territory consisting of a greatly carstic structure, hosts interesting examples in terms of caves. One of them is the İncesu Cave within the borders of Taşkale Village. With its 1356 metres reachable length, it is one of the longest caves in Turkey. Its width and height ranges respectively between 4-10 metres, and 4-6 meters. The cave, being registered as a natural archeological site and protected area, constitutes a complete visual feast. There are numerous stalactites and stalagmites offering a wide variety of colors. Thousands of water drops dripping into small pools and waterfalls created along the way present a musical feast inside the cave. The water temperature varies between 11-12 degrees year-round. The entrance of the cave is at the base of the Valley where the İncesu Stream flows. The cave was used for a while for cold storage function. Inside the cave lighting and walkways have been provided so that the visitors can experience such a visual feast in a better way. Settlements and ruins of the Roman Period have been found near the cave. İncesu cave, being a healing source in terms of health, has the property of a treatment venue with its filtered air, 11-12 degrees average temperature, humidity ranging from 75-85%. Staff have been allocated for the cave to serve the visitors. Due to the sensitivity of the local people, the destructions are largely blocked and it is well preserved. İncesu is awaiting its visitors to offer them some time in a fantasy world.

TAHİL AMBARLARI

Taşkale Köyünün kuzeyinde yer alan tahıl ambarları yaklaşık 40 m yüksekliğe sahip olup, 250'nin üzerinde ambar yer almaktadır. Bu tahıl ambarları tamamen insan eliyle oyulmuş olup, tek veya iki odalı olarak yapılmıştır. Her mevsimde hava sirkülasyonunu sağlayan tüf taşlardan oluşan ambarlara "tutamak" yerlerinden çıkılır. Makara sistemi ile de ambarlara hem mahsul çıkarılmış, hem de indirilmiştir. Bizans Döneminde oyulmuş ve kullanılmış olan bu ambarlar, genellikle, arpa, buğday ve bakliyat saklamak için kullanılmıştır. Ayrıca Hristiyanlık döneminde bu ambarların yanında bir kilise olduğu ve daha sonra camiye dönüştürüldüğü bazı kaynaklarda belirtilmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi ilk olarak Hristiyan toplumların yaşam sürdüğü ve daha sonra Müslüman halkın yaşamaya başlamasıyla da değişikliğe uğradığı görülmektedir. İnsan yaşamında önemli bir yere sahip olan tahıl ürünlerini rutubetten korumuş ve saklamışlardır.

GRANARIES

The grain silos located in the north of Taşkale Village, has a height of about 40 m and there are over 250 granaries. Those granaries are entirely carved by hand and have one-or two-chambers. The granaries, consisting of tufa stones which provide air circulation in all seasons, are accessed through "handles". The grains were raised and taken out from the granaries through the pulley system. These granaries, which were carved and used in Byzantine period are usually used to store barley, wheat and pulses. In some of the resources it is reported that there was a church near the granaries during the Christianity period and then converted into a mosque. As understood, first Christian communities lived here and it was changed when the Muslim population started to live. They protected and stored the grains, which are very important in the life of human from humidity.

ZEYVE PAZARI

Karaman'ın Ermenek İlçesi, İkizcınar ve Yaylapazarı Köyleri arasında bulunan Zeyve Pazarı, yaklaşık 600 yıllık bir tarihiye sahip açık bir pazaryeridir. Sayısı 300'e varan tarihi ulu çınarları, doğal güzellikleri, soğuk suları, yerleşim durumu, otantik su değirmenleri, su hizarı, fırını, şelalesi, soğuk suları ve pazarı ile İç Anadolu Bölgesinde eşi benzeri olmayan doğal güzelliklere sahip bir bölgedir.

Temmuz, Ağustos, Eylül aylarında civar köylüler ile yaylada bulunan Yörükler hem ihtiyaçlarını buradan karşılamakta hem de yetiştirdiği sebze ve meyvelerini, yöreye ait has el sanatları ürünlerini Pazar günleri kurdukları pazarda yerli ve yabancı turistlere satmaktadırlar. Zeyve Pazarı Mesire Yeri, kebabı ve odunda pişmiş çayı ile de ünlüdür.

ZEYVE BAZAAR

Zeyve Bazaar, located between İkizcınar and Yaylapazarı Villages in Ermenek County of Karaman, Zeyve Bazaar is an open marketplace having a past history of about 600 years. Thanks to the huge historical plane trees reaching up to 300 in number, natural beauties, cold water, settlement status, authentic water mills, water saw, furnace, waterfall and market, it is unique natural beauty in Central Anatolia Region.

During the months of July, August, September, the villagers in the vicinity and the nomads around meet their needs here and sell the fruits and vegetables they grow, and local handicraft products in the open market on Sundays to domestic and overseas tourists. The Recreation Area of Zeyve Bazaar is famous with its kebab and tea made on wood fire.

DİVLE PEYNİRİ

Divle Köyü Ayrancı İlçesine bağlı bir köydür. Bu köy tüm Dünyada tanına ve aranılan bir peynir türü olan Divle Peynirini üretmektedir. Karaman Divle peyniri dağlarda doğal olarak otlatılan keçi ve koyunların sütünden yapılmaktadır.

Yapılan peynirler tulum deriye basılarak Mayıs ve Ağustos aylarında Divle Obruğuna konulur. 256 metre uzunluğunda ve 36 metre derinliğinde olan, yaz ve kış aylarında sıcaklığı 4 derece olan Divle Obruğunda yaklaşık altı ay saklanan deri tulumlar bakterilerin özelliğiyle kırmızı bir renk alır. Dünyanın en kaliteli 5 peyniri arasında gösterilen Divle Obruk Peyniri'nin tadı ve görüntüsüyle Fransızların rokfor peynirinden daha kalitelidir.

DİVLE CHEESE

Divle is a village of Ayrancı County. This village produces the famous Divle Cheese, known and demanded worldwide. Karaman Divle Cheese is made of the milk of goats and sheep grazing naturally in the mountains.

The cheese is stuffed into a tulum (bag made of animal skin) and stored in Divle Ponor in May and August. The cheese is preserved approximately 6 months in Divle Ponor, having a length of 256 meters and depth of 36 meters, with a temperature of 4 degrees both in summer and winter and the tulum gain a red color because of the bacteria. Considered among the 5 top quality cheese of the world, Divle Ponor Cheese is of a quality with its taste and appearance higher than the French Roquefort cheese.

YILKI ATLARI

Karaman Yaban Hayatı sürdüren hayvanlar için çok iyi olanaklar sunar. Karadağ, Hacıbaba Dağı ve Toroslar çok sayıda yaban hayvanına yaşam ortamı sunar.

Karadağ da bulunan, Madenşehir Örenyeri içerisinde kalan Ulu Çukur, Başdağ Kalesi ve çevresinde yaşayan Yılkı Atları ve Yaban Koyunları, yaban hayatı sevenler ve maceracılar için bulunmaz bir fırsattır.

Modern tarıma geçişte atlarını satma imkânı bulamayan çiftçiler bu atları Karadağ'ın doğal hayatına terk ederek onlara yaşam hakkı tanımışlar, bu atlar zamanla üreyerek sürüler oluşturmuşlardır. Guruplar halinde yaşayan bu atlar kendi içlerinde bir düzen kurarak Karadağ'ın geniş imkânlarında rahat bir yaşam sürmektedirler. Yılkı atı adı verilen bu atlar her gün çok sayıda gözlemci tarafından keyifle izlenmektedir.

YILKI ATLARI

Karaman offers very good facilities for the animal living a wildlife. Karadağ Hacıbaba Mountain and Taurus Mountains offer living environment to a great number of wild animals.

The jades and wild sheep, living around Uluçukur, Başdağ Kalesi and vicinity within the archaeological site of Madenşehir on Karadağ offers a great opportunity for wildlife lovers and adventurers.

The farmers who could not have the possibility to sell their horses during the transition to modern agriculture, have deserted the horses to the natural life of Karadağ and give them the chance to live and those horses multiplied over time and formed herds. Living in groups, these horses established a system among themselves and live a comfortable life within the vast possibilities of Karadağ. The water in the only fountain of the region decreases in the summer time or sometimes it dries completely.

The Special Provincial Administration and Forestry Directorate meet the water needs of horses in coordination during the summer months, and in severe winter times, they leave feed at for horses at many points of Karadağ. Those horses, which are called jades, are monitored every day by a large number of visitors with pleasure.

It's also a good shelter for the wild sheep and these animals live in the free nature.

There is Wildlife Conservation Area in Karaman in the foothills of the Taurus Mountains.

There are many wild animals such as deer, mountain goats, bears, wild boars, partridges, quails, doves, rabbits, foxes, grouses, wild ducks, marbled teals, white-headed ducks, wild geese, mud hens, moorhens.

ARABAŐI

Genellikle av etlerinden yapılan, sıcak içilmesi nedeni ile kış günlerinin vazgeçilmezi olan yöresel bir çorbadır. Orta Asya Kökenli olması, tahta kaşık ve hamurla içilmesi diğer çorbalardan ayırt edici özelliklerindendir. Karaman'da eskiden düzenlenen sıra gecele-
rinin ayrılmaz ıkramı olması ise diğer önemli özelliğidir.

ARABAŐI

It a local soup, which is usually made of game meats, and because of being consumed very hot, its indispensable on winter days. Its originating from Central Asian, consumed with wooden spoons and a kind of special dough are other distinguishing features of the soup. Another important feature of the soup is that it is served as an integral complimentary in the visiting nights.

BATIRIK

Piknikte, evde, kabul günlerinde, kısaca her yerde “hadî” denildiği zaman fazla emek gerektirmeden düğürcük (ince Bulgur) ile yapılan, bol yeşillik ve haşlanmış lahana ile tüketilen, bulgur salatası türlerindendir. Karaman’da yapılan batırıkta tahin kullanılmakta, bazı yörelerde ise ceviz veya susam kullanılmaktadır. Sulandırılarak, soğuk çorba gibi içmek de mümkündür.

BATIRIK

At picnic times, at home, on visiting days, briefly anywhere without requiring not much effort whenever, “Batırık” is one of bulgur salad types made of “düğürcük” (fine Bulgur) with plenty of greenery, and boiled cabbage. In batırık made in Karaman, sesame oil (tahini) is used, whereas in some areas walnuts or sesame seeds are used. It is possible to be diluted to drink like a cold soup.

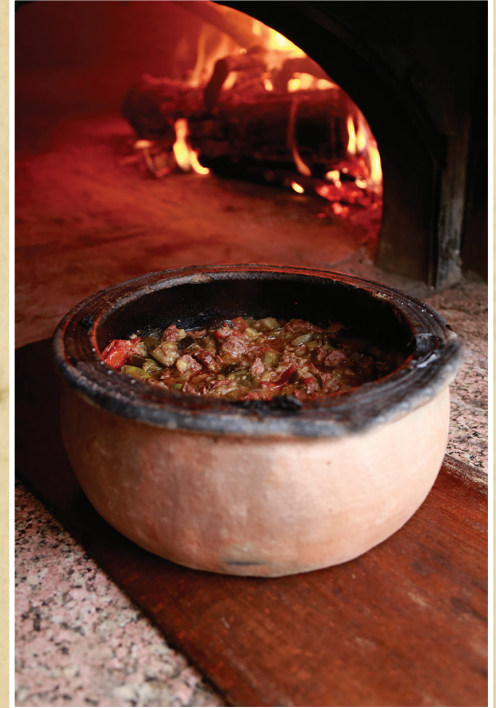

CALLA

Piknikte, evde, kabul günlerinde, kısaca her yerde “hadî” denildiği zaman fazla emek gerektirmeden düğürcük (ince Bulgur) ile yapılan, bol yeşillik ve haşlanmış lahana ile tüketilen, bulgur salatası türlerindendir. Karaman’da yapılan batırıkta tahin kullanılmakta, bazı yörelerde ise ceviz veya susam kullanılmaktadır. Sılandırılarak, soğuk çorba gibi içmek de mümkündür.

CALLA

At picnic times, at home, on visiting days, briefly anywhere without requiring not much effort whenever, “Batırık” is one of bulgur salad types made of “düğürcük” (fine Bulgur) with plenty of greenery, and boiled cabbage. In batırık made in Karaman, sesame oil (tahini) is used, whereas in some areas walnuts or sesame seeds are used. It is possible to be diluted to drink like a cold soup.

ETLİEKMEK

Konya ile ortak yemeklerimizden, Karaman'ın geçmişinde de önemli yer tutan etliekmek, fırın yemeklerinin en önemlilerindendir. Satırda doğranıp kıyılan sebzeler ve zırhda kıyma haline dönüşmüş etin hamur ile birlikteliği, fırında son bularak Karaman etliekmeğini oluşturmuştur. Karaman'ın "satırda sebze, zırh da kıyma" ilkesi ile, elli sene önce nasıl yapılıyorsa şimdi de aynı geleneği sürdürmesi, Konya etliekmeği ile ayıran en önemli özelliği olmuş, farklı ve sağlıklı lezzet sunması noktasında başarı sağlamıştır.

ETLİEKMEK

A specialty meal in common with Konya; Meat Bread having an important place in the history of Karaman is one of the most important baking dishes.

The combination of the vegetables, chopped with a chopper and then minced; the meat minced through the armature and the dough ends in the oven for baking and transformed into meat bread.

Thanks to the Karaman's principle of "vegetables under chopper and meat through armature", the meat bread is made the same as it was made fifty years ago, and this is the most important feature that differs it from the meat bread of Konya and is still successful in presenting a peculiar and healthy taste.

- 1 Aktekke Camii
Çesmeli Kilise
Hatuniye Medresesi
Hürrem Dayı Evi
İmaret Camii
Karaman Kalesi
Tartan Konağı
Yunus Emre
Dereköy Fisandon Kilisesi
Karaman Müzesi
- 2 Değle Örenyeri
- 3 Gödet Barajı
- 4 Gökçe Çamlığı
- 5 Gökçeşeki Örenyeri
- 6 İncesu Mağarası
- 7 Madenşehir Örenyeri
Binbir Kilise
- 8 Manazan Mağaraları
- 9 Taşkale Tahıl Ambarları
- 10 Gürlük Mesire Yeri
- 11 Zeyve Pazarı
- 12 Karadağ Krateri
Yılkı Atları
- 13 Ermenek Kalesi
Meraspolis Mağarası
- 14 Mennan Kalesi
- 15 Divle Obruk Peyniri

- 6 Alahan Manastırı / Mersin
- 9 Meke Krater Gölü / Konya
- 13 İvriz Kaya Anıtı / Konya
- 7 Çatalhöyük Neolitik Kenti / Konya

- 1 ● MERKEZ
5 ● İLÇELER
7 ● GEZİ NOKTALARI

Geçmişten Günümüze, Karaman ve Turizm

